

k jedné každé službě, též stříbra na všechny nádoby stříbrné v jisté váze na všelijaké nádoby k jedné každé službě.

15. Totíž váhu na svícny zlaté, a lampy jejich zlaté podle váhy jednoho každého svícnu i lamp jeho, na svícny pak stříbrné podle váhy svícnu každého a lamp jeho, jakž potřeba bylo každému svícnu.

16. Zlata též váhu na stoly předložení na jeden každý stůl i stříbrna na stoly stříbrné.

17. I na vidličky a na kotlíky, i na přikryvadla zlata ryžho, a na medenice zlaté váhu na jednu každou medenici, tolikéž na medenice stříbrné i istou váhu na jednu každou medenici.

18. Také na olíť k kaděm zlatá ryžho váhu, zlatá i k udělání vozů cherubinů, kteříž by roztaženými křídly zastírali truhlu úmluvy Hospodinovy.

19. Všecko to skrže vypsaní z ruky Hospodinovy mne došlo, kteréž mi to dal, abych vyrozuměl všemu dílu formy té.

20. A tak řekl David Salomou: noví synu svému: Posilniž se a zmocni a dělej; neboj se, ani lekej. Nebou Hospodin Bůh, Bůh můj s tebou bude, nenecháť tebe samého, aniž tě opustí, až i dokonáno bude všecko dílo služby domu Hospodinova.

21. Hle, i houfové kněží a Levitů ke všeliké službě domu Božního s tebou také budou při všelikém díle, jsouce všickni ochotní a zřetelní v moudrosti při všeliké práci, knižata také i všecken lid ke všechném slovům tvým.

KAPITOLA 29.

Darové od Davida, i lídu k stavění chrámu. 10. Modlitba Davida, i oběti. 22. Pomazání Salomouna na království, 26. a smrt Davida.

Potom řekl David král všemu shromáždění: Salomouna syna mého jediného vyvolil Bůh, jestě malického a mladého, dílo pak toto veliké jest; nebo ne člověku palác ten, ale Hospodinu Bohu býti má.

2. Já zajisté podle své největší možnosti nachystal jsem potřebě k domu Boha svého, zlatá k nádobám zlatým, a stříbra k stříbrným, mědi k meděným, železa k železným a dříví k dřevěným, kamení onychinového i kamení k

vsazování, i karbunkulového, a rozličných barev, a všelijakého kamení drahého, i kamení mramorového hojné.

3. Nadto z veliké lásky k domu Boha svého, maje zvláštní poklad zlata a stříbra, i ten dávám k domu Boha svého mimo všecko to, což jsem připravil k domu svatému.

4. Totíž tři tisíce centinů zlatá, a stříbra přecháštěného k potažení stěn domu svatých,

5. Zlata k nádobám zlatým a stříbrnou k stříbrným i ke všelikému dílu fernesnému. A jestiže jest kdo více, ješto, by co chtěl, dobrovolně obětovati dnes Hospodinu? ^{*II M. 26. 5.}

6. Tedy knižata četelá otcovských a knižata pokolení Izraelských, i hejtmané a setníci i úředníci nad dílem královským dobrovolně obětovali.

7. A dali k službě domu Božního zlata pět tisíc centinů, a deset tisíc zlatých, stříbra pak deset tisíc centinů, a mědi osmácté tisíc centinů, a železa sto tisíc centinů.

8. Kdožkoli měli kamení drahé, dávali do pokladu domu Hospodinova do rukou Jechiele Gersunského.

9. I veselil se lid, že tak ochotně obětovali; nebo celým srdcem dobrovolně obětovali Hospodinu. Nырz i král David radoval se radostí velikou.

10. A protož dobrořečil David Hospodinu před obličejem všeho shromáždění, a řekl David: Pochváňny jsi ty Hospodine, Bože Izraele otce našeho, od věku až na věky.

11. Tváť jest, ó Hospodine, velebnost i moc i sláva, i vítězství, i čest, ano i všecko, což jest v nebi i v zemi. Tvé jest, ó Hospodine, království, a ty jsi o vyšší nad všelikou vrchnost. ^{*Mat. 6. 13. o I Tm. 6. 16.}

12. I bohatství i sláva od tebe jest, a ty panuješ nade vším a v ruce tvé jest moc a síla, a v ruce tvé také jest i to, komož chceš zvelebiti a upevniti. ^{*II Par. 29. 6.}

13. Nyni tedy, Bože náš, děkujeme tobě, a chválime jméno slávy tvé. 14. Nebo kdo jsem já, a co jest lid můj, abychom mohli mít moc k tak dobrovolnému obětování tobě? Od tebeť jest zajisté všecko, a i to z ruky tvé jsme tobě.

15. Nebo * my příchoci jsme před tebou a hosté, jako i všickni otcové naši; dnové naši jsou jako stín bžící po zemi beze vsi zástavy. ^{*Z. 39. 13.}

16. Hospodine, Bože náš, všecka ta hojnost, kterou jsme připravili k stavění domu tvého, jménu svatému tvému, z ruky tvé jest, a tvé jsou všechny věci.

17. Znamť pak, Bože můj, že * ty způjješ srdce, a c upřímností obli- buješ; protož já z upřímností srdce svého ochotně obětoval jsem toto všecko. Ano i lid tvůj, kterýž se teď shledal, viděl jsem, jak s radostí chvilivě obětuje tobě. ^{*Z. 7. 10. o Z. 51. 8.}

18. Hospodine, Bože * Abraham, Izáka a Izraele, otců našich, zachovej to na věky, totiž snažnost takovou srdce lidu svého, a nastrojij srdce jejich sobě. ^{*I M. 3. 6. 15. 16; 4. 6. 8. 9. 19.}

19. Salomounovi také synu mému děj srdce upřímé, aby * ostríhal přikázání tvých, svědectví tvých a ustanovení tvých, a aby činil všecko, a vystavěl dům ten, k němuž jsem potřeb připravil. ^{*Z. 11. 9. 60.}

20. Potom řekl David všemu shromáždění: Dobrořeče nyní Hospodinu Bohu svému. I dobrořečilo všecko shromáždění Hospodinu Bohu otců svých, a přišlo nade hlavu, poklonili se * Hospodinu i králi. ^{*Př. 1. 24. 21.}

21. Zatím obětovali Hospodinu oběti, obětovali také zápaly Hospodinů nazejří, volů tisíc, skopců tisíc, beranů tisíc, s mokřými obětmi jejich, a i jiných obětí množství za všecken lid Izraelský.

22. I jedli a pili před Hospodinem v ten den s radostí velikou. Potom za krále ustanovili po * druhé Salomouna syna Davida, a pomazali jej Hospodinu za vývodu, a pomazádocha za kněze. ^{*I Kr. 1. 1. 38.}

23. A tak * dosedl Salomoun na stolicí Hospodinovu, aby byl králem místo Davida otce svého. I vedlo se mu šťastně, a poslouchal ho všecken Izrael. ^{*I Kr. 28. 5. I Kr. 1. 35. 38.}

24. Tolikéž i všecka knižata a znamění, i všickni synové krále Davida poddali se Salomounovi králi.

25. I * zvelebil Hospodin Salomouna na náramně před očima všeho Izraele, a dal mu slávu královskou, jakéž neměl před ním žádný král v Izraeli. ^{*II Par. 1. 1.}

26. Královat pak byl David syn Izai nade vším Izraelem.

27. A * dnů, v nichž kraloval David nad Izraelem, bylo čtyřicet let. V Hebronu kraloval třicet let, a v Jeruzalémě kraloval třicet a tři léta. ^{*I Sam. 5. 4. I Kr. 1. 2. 11.}

28. I umřel v starosti dobrě, pln jsa dnů, bohatství a slávy, a kraloval Salomoun syn jeho místo něho.

29. Cinové pak Davida krále první i poslední popsáni jsou v knize Samuele proroka, a v knize Natana proroka, též v knize * Gáda proroka, ^{*K. 21. 9.}

30. Se vším kralováním i silou jeho, i se všemi přiběhy času při něm i při lidu Izraelském, i při všech královstvích zemských.

KNIHA DRUHÁ PARALIPOMENON.

KAPITOLA 1.

Oběti 7. a modlitba Salomounova v Gabaon, 14. i bohatství jeho.

Když se pak * zmocnil Salomoun syn Davidův v království svém, a Hospodin Bůh jeho byl s ním, a zvelebil ho náramně: ^{*I Kr. 1. 21. 46.}

2. Tedy rozkázal Salomoun všemu Izraelovi i hejtmánům, setníkům i soudcům, i všickným knižatům nade vším Izraelem, i přednějším v čeledech otcovských.

3. I bral se Salomoun a všecko

to shromáždění s ním na výsost, kteráž byla v Gabaon; nebo tam byl stánek shromáždění Božního, kterýž byl udeřal Mojžíš služebník Hospodinův na poušti.

4. (Truhlu pak Boží připravil David z Kariatjaharim, připravil ji místo; nebo byl rozblil ji stan v Jeruzalémě.)

5. A oltář * měděný, kterýž byl udeřal Bezeleel syn Uri, syna Hur, byl tam před stánkem Hospodinu. Vým, kdež hledal ho Salomoun i všecko to shromáždění. ^{*II M. 36. 1.}

6. I obětoval tam Salomoun před Hospodinem na oltáři měděném, kterýž byl před stánkem úmluvy, a obětoval na něm tisíc zápalů.

7. Té noci ukázal se Bůh Salomounovi, a řekl jemu: Žáděj, zač chčeš, a dám tobě.

8. I řekl Salomoun Bohu: Ty jsi učinil otci mému Davidovi milosrdenství veliké, mne jsi též ustanovil králem místo něho.

9. Již tedy, Hospodine Bože, budíž stálé slovo tvé *mluvené* s Davidem otcem mým; nebo ty jsi mne ustanovil za krále nad lidem *tak* mnohým, jako *ješt* prachu zemského.

10. Protož dej mi moudrost a umění, a bych vycházeti mohl před lidem tímto i vycházeti. Nebo kdož by mohl souditi tento lid tvůj tak mnohý?

11. Tedy odpověděl Bůh Salomounovi: Proto že bylo to v srdci tvém, a nežádal jsi bohatství, ani zboží, ani slávy, ani bezžívoří těch, jenž tebe nenávidí, aniž jsi také za dlouhý věk žádal, ale žádal jsi sobě moudrosti a umění, abys soudil lid můj, nad nímž jsem tě ustanovil za krále:

12. Moudrost a umění dáno jest tobě, k čemužž* přidám i bohatství a zboží, i slávy, tak že žádný z králů, kteříž byli před tebou, nebyl tobě rovný, aniž bude po tobě takového.

13. I navrátil se Salomoun s výsosti, kteráž byla v Gabaon, do Jeruzaléma, od stánku úmluvy, a tak kraloval nad Izraelem.

14. Nashromáždil* pak Salomoun vozu a jezdeců, a měl tisíc a čtyři sta vozů, a dvanácte tisíc jezdců, kteříž rozsadil do měst vozů, a při králi v Jeruzalémě.

15. I složil král* stříbra a zlata v Jeruzalémě jako kameni, a dříví cedrového jako planého fíkoví, kteříž rosté v údolí u velikém množství.

16. Přivodilil také Salomounovi koně z Egypta a koupě rozličné; nebo kupci královští brávali koupe rozličné za *slušnou* mzdu.

17. A vycházejíce, vodivali spřež vozníků z Egypta za šest set lotů stříbra, koně pak za pět set lotů stříbra. A tak všechném králem Hebrejským i králem Syrským oni dodávali.

Smlouva Salomounova s Chiramem o dělníky a potřeby k stavění chrámu.

A umíniv Salomoun stavěti dům jménu Hospodinovu, a dům svůj královský,

2. Oděcti* Salomoun sedmdesát tisíc nosičů a osmdesát tisíc těch, kteříž tesali na hoře, a úředníků nad nimi tři tisíce a šest set.

3. Poslal* také Salomoun k Chiramovi králi Tyrskému, řka: Jakž o jsi se choval k Davidovi otci mému, posilaje mň dříví cedrové, aby sobě stávl dům k bydlení, *tak* čítí i mně.

4. Nebo aj, já stavěti chci dům jménu Hospodina Boha svého, aby se posvěcen byl jemu k tomu, aby se před ním kadilo vonnými věcmi, a k ustavičnému předkládání *chlebů*; i k zápalným obětem, ranním i večerním, ve dny sobotní a novoměstné, i na slavnosti Hospodina Boha našeho, což v Izraeli na věky *trvati* má.

5. Dům pak, kterýž stavěti chci, veliký *býti* má; nebo* Bůh náš větší jest nade všechny bohy.

6. Ač kdo jest, ješto by mohl dům jemu vystavěti,* ponevadž ho nebe i nebesa nebes obsáhnou, i nemohou? Ano i já kdo jsem, abych jemu dům vystavěti měl, než toliko k tomu, aby se kadilo před ním?

7. Protož nyní pošli mi muže umělého, kterýž by uměl dělati na zlatě, na stříbrě, na mědi, na železe, i z zlatohlavu a z červec, a z postavce modrého, a kterýž by uměl řezati řezby s jinými umělvými, kteříž jsou u mne v Judstvu a v Jeruzalémě, kteříž zjednal David otec můj.

8. Přes to pošli mi také dříví cedrového a jedlového, a alumin z Libánu; nebo vím, že služebníci tvoji umějí sekati dříví Libánské. A hle, služebníci moji budou s služebníky tvými.

9. Aby mi připravili dostatek dříví; nebo dům, kterýž já stavěti chci, veliký býti má a slavný.

10. A aj, dám na dělníky, kteříž sekati mají dříví, pšenice semle né služebníkům tvým dvacet tisíc sekatů, a dvacet tisíc lak vína, a dvacet tisíc tun oleje.

11. I odpověděl Chiram král Tyrský psaním, kterýž poslal k Salomounovi: *Jistě*, žeť miluje Hospodin lid svůj, protož tě ustanovil nad nimi za krále.

12. Řekl dále Chiram: Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, kterýž učinil nebe i zemi, a kterýž dal králi Davidovi, syna moudrého, umělého, rozumného a opatrného, aby vystavěl dům Hospodinův, a dům svůj královský.

13. Protož posílámť teď muže moudrého, umělého a opatrného, kterýž byl u Chirama otc mého.

14. Syna jedné ženy ze deer Dan, umí dělati* na zlatě, na stříbrě, na mědi, železe, kameni a na dříví, i z šarlatu, z postavce modrého, z kmentu a z červec, tolikéž řezati všelijaké řezby, a vymysliti všelijaké dílo, kteréž dáno mu buď s moudrými tvými, a s moudrými pána mého Davida otce tvého.

15. Pšenice však toliko a ječmene, oleje a vína, což řekl pán můj, nechť pošle služebníkům svým.

16. My pak nasekáme dříví z Libánu, což ho koli bude; potřebí tobě, a připlavíme je tobě v vorách po moři k Joppe, a ty dás je voziti do Jeruzaléma.

17. A tak sešli Salomoun všechny cizozemce, kteříž byli v zemi Izraelské po sečtení tom, kterýmž sečil je David otec jeho, a nalezli ho jich sto a padesát tisíc, tři tisíce a šest set.

18. I vybral z nich* sedmdesát tisíc nosičů, a osmdesát tisíc těch, kteříž sekali na hoře, tři pak tisíce a šest set úředníků, kteříž lid k dílu přidrželi.

KAPITOLA 3.

Stavění chrámu Božího.

I začal* stavěti Salomoun domu Hospodinova v Jeruzalémě na hoře Moria, kteráž byla ukázána Davidovi otci jeho, na místě, kterýž byl připravil David, o na humně Ormana Jebuzjského.

2. A počal stavěti druhého měsíce, dne druhého, království svého léta čtvrtého.

3. A foto *ješt* vyměřeni Salomounovo při stavění domu Božího:

Dlouhost loktů podlé první míry bylo šedesáti loket, a šíř dvaceti loket.

4. A síň, kteráž byla v čele, jakž široký dům, byla na dvaceti loktů, vysokost pak sto a dvaceti, a obložil ji vnitř zlatem čistým.

5. Dům pak veliký obložil dřívím jedlovým, kteréž obložil zlatem nejčistším, na němž po vrchu dal naděláti palm a řetízky.

6. Přikryl také dům ten kamenem drahým ozdobně: zlato pak to bylo zlato Parvaimské.

7. Obložil, pravím, dům, trámy, věřeje i stěny jeho, i dvěře jeho, nách.

8. Udělal i dům svatyně svatých, jehož délka *byla* jako šířka domu, dvaceti loktů, a šířka loktů dvaceti, a obložil ji zlatem vyborným šesti sty centněti.

9. Hřebíkové též, vážili padesát lotů zlata, ano i sínce obložil zlatem.

10. Udělal také v domě svatyně svatých dva* cherubíny dítem řemeslným, a obložil je zlatem.

11. Dlouhost křídel těch cherubínů byla na dvaceti loket. Křídlo jedno na pět loket, a dotýkalo se stěny domu, a druhé křídlo na pět loket dotýkalo se křídla cherubína druhého.

12. A tak křídlo cherubína jednoho na pět loket dotýkalo se stěny domu, a křídlo druhé na pět loket dosahovalo křídla cherubína druhého.

13. A tak křídla cherubínů těch roztažená byla na dvaceti loktů, a stáli na nohách svých, tvaří svou *obhrázení* do domu.

14. Udělal také i* oponu z postavce modrého, z šarlatu, z červec a z kmentu, a udělal na ni cherubíny.

15. Udělal též před domem* sloupů dva na třidceť a pět loktů zvýšl, a makovice, kteréž byly na každém svrchu, na pět loket.

16. Zdělal lež i řetízky jako v svatyni svatých, a otočil je okolo makovic těch sloupů, a udělav jablek zrnatých sto, dal mezi řetízky.

17. A tak postavil ty sloupů před chrámem, jeden po pravé a druhý po levé straně, a* dal jiméno to-

mu, kterýž byl po pravici Jachin, a jméno tomu, kterýž byl po levici, Boaz.
*I Král.7,21;

KAPITOLA 4.

Oltář k zápalům a nádoby chrámové.

Udělal také i oltář * měděný, zdělil dvacetí loktů, a dvacetí loktů zšířil, desíti pak loktů zvyšil. *I.77.

Udělal * též moře slité, desíti loket od jednoho kraje k druhému, okrouhlé vůkol, zvyšil na pět loktů, a okolek jeho tříděti loket vůkol.
*I Král.7,23 našl.

3. Podobenství také volů pod ním, kterýchž vsudy vůkol bylo deset do lokte, obkličujících moře vůkol; a tak *byly* dva řady volů slitých, spolu s mořem.

4. A státo na dvanácti volích. Tři obrácení byli na půlnoci, a tři patřili k západu, tři zase postavení byli ku poledni, a tři obrácení byli k východu a moře svrchu na nich stálo, ale všech jich zadkové byli pod mořem.

5. A bylo zlouští na dlaně. Kraj jeho byl, jakýž byvá u koflíku aneb květu liliového, tři tisíce tun v se beroucí.

6. Udělal také * deset umyvadel, a postavil jich pět po pravé straně, a pět po levé, k obmyvání z nich. Všecko, což se strojilo k zápalům, obmyvali z nich, ale moře, aby se z něho kněží umývali.
*I Král.7,38.

7. Nadto udělal i * svícen zlatých deset vedle slušnosti jejich, a postavil v chrámě, pět po pravé straně a pět po levé.
*I Král.7,48.

8. Udělal i stoli deset, kteréž postavil v chrámě, pět po pravé a pět po levé straně. K tomu udělal číši zlatých sto.

9. Udělal potom síň kněžskou, též síň velikou, a dvěře u též síně okoval mědi.

10. Moře pak postavil na pravé straně k východu, naproti polední straně.

11. Nadělal také Chiram hrnců, lopat a koflíků, a dokonal Chiram dlo, kteréž byl dělal králi Salomounovi k domu Božimu.

12. Dva sloupy a kruhy, makovice také na vrchu těch dvou sloupů, a mřežování dvoje, aby přikrývalo ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů.

13. A jablěk zrnatých čtyři sta na dvojm mřežování. Dvěma řady

II PARALIPOMENON 3. 4. 5.

jablka zrnatá byla na mřežování jednom, aby přikrývala ty dvě makovice okrouhlé, kteréž byly na vrchu sloupů.

14. Podstavky také zdělal, a umyvadla na těch podstavcích 15. Moře jedno, a volů dvanácte pod ním.

16. Též hrnce a lopaty a vidličky třírohé, a všecko nádoby jejich zdělal Chiram s otcem svým králi Salomounovi k domu Hospodinovu z mědi přecitě.

17. Na * rovinách Jordánských sířval to král v zemi jiovaté, mezi Sochoi a Saredata. *I Král.7,46.

18. A tak nadělal Salomoun všech těch nádob velmi mnoho, tak že váhy té mědi vyhledáváno nebylo.

19. Zdělal také Salomoun i jiná všelijaká nádoby k domu Božimu, jako oltář zlatý a stoly, na nichž kladení byli chlebové předloženi,

20. Tolikéž svyeny i lampy jejich z zlata nejčistšího, aby je rozsvěcovali příslušně před svatyní svatých.

21. Květy také a lampy i utěradla z zlata, a to bylo zlato nejvýbornější.

22. I zářítáře a koflíky, kadidnice a nádoby k oharkum z zlata čistého, k tomu i bránu domu, dvěře vnitřní svatyně svatých, i dvěře domu, *totiž* v chrámě, *byly* z zlata.

KAPITOLA 5.

Vnesení truhly Boží i nádob posvátných do chrámu.

A tak * dokonáno jest všecko dílo, kteréž dělal Salomoun k domu Hospodinovu, a vnesl tam Salomoun věci posvěcené od Davida otce svého, též stříbro, a zlato, a všecko nádoby, sioziv je mezi poklady domu Božimo. *I Král.7,51. I Par.28,14 našl.

2. Tedy shromáždil Salomoun starší Izraelské, a všecky přední z pokolení, *totiž* kníza *čeledi* otcovských s syny Izraelskými do Jeruzaléma, aby přenesli truhlu smlouvy Hospodinovy z města Davida, jenž jest Sion.

3. I shromáždili se k * králi všickni muži Izraelski na stavnosti, kteráž *byla* měsíce sedmého. *I Král.8,2.

4. Když pak přišli všickni starší Izraelski, vzali Levitové truhlu,

5. A nesli ji zhuru, též stánek umyvy, i všecka nádoby posvátné, kteréž *byla* v stánku, přenesli to kněží a Levitové.

II PARALIPOMENON 5. 6.

6. Zatím král Salomoun i všecko shromáždění Izraelské, kteréž truhlou ovice a voly, kteříž ani popisování, ani vyčítání nebyli pro množství.

7. A tak vnesli kněží truhlu smlouvy Hospodinovy na místo její, do vnitřního domu, do svatyně svatých, pod křídla cherubinů.

8. Nebo cherubinové měli roztažená křídla nad místem truhly, a přikrývali cherubinové truhlu i sochory její svrchu.

9. A povytáhli sochorů, tak že vidíni byli koncové jejich z truhly, k předku svatyně svatých, vně však nebylo jich viděti. A byla tam až do tohoto dne.

10. Nic * nebylo v truhle, kromě dvou tabulí, kteréž *tam* složil Mojšis na Orébě tehdáž, když učinil Hospodin smlouvu s syny Izraelskými, a oni vyšli z Egypta.
*II M.25,16.21. Žid.9,4.

11. I stalo se, když vycházeli kněží z svatyně, (nebo všickni kněží, kteříž se koli našli, byli se posvětili, aniž setřili pořádku.

12. Tak i Levitové zpěváci všickni, *kteríž byli* při Azafovi, Hemanovi a Jedutunovi, i synové jejich i bratři jejich, odini jsouce knemtem, sláli s cymbaly a loutnami a harfami k východní straně oltáře, a s nimi kněží sto a dvacetí, troubícíci v trouby.

13. Nebo měli ti, kteříž spolu troubili v trouby, a zpěváci vydávati jeden zvuk k chválení a oslavování Hospodina: a když povyšovali hlasu na trouby, a cymbaly i jiné nástroje hudebné, chválice Hospodina a *řkouce*, že dobrý jest, a že na věky *trouá* milosrdenství jeho: tedy oblak naplnil dům ten, *dům *totiž** Hospodinův.

14. Tak že nemohli kněží ostáti a sloužiti pro ten oblak, nebo * sláva Hospodinova byla naplnila dům Boží.
*II M.40,34.

KAPITOLA 6.

Požeňhání Salomounovo shromáždění Izraelského, 14. i modlitba jeho.

Tedy řekl Salomoun: * Hospodin řekl, že bude přebývati v mrákotě.
*I Král.8,12. II M.20,21.

2. Aj, již jsem vystavěl tobě, Pane, dům k přebývání, a místo, v němž bys přebýval na věky.

II PARALIPOMENON 5. 6.

3. A obrátiv král tvář svou, dával požeňhání všemu shromáždění Izraelskému. (Všecko pak shromáždění Izraelské stálo.)

4. A řekl: Požeňhání Hospodinův Bůh Izraelský, kterýž mluvil ústy svými Davidovi otci mému, a *to* ted skutečně naplnil, řka:

5. Od * toho dne, jakž jsem vyvedl lid svůj z země Egyptské, nevyšli jsem města z zádného pokolení Izraelského k vystavení domu, kdež by přebývalo jméno mé, aniž jsem vyvolil kterého muže, aby byl vývodou nad lidem mým Izraelským.
*II Sam.7,6.

6. Ale vyvolil jsem Jeruzalem, aby tu přebývalo jméno mé, a vyvolil jsem Davida, aby byl nad lidem mým Izraelským.

7. Uložil tě * byl zajisté David otec můj stavěti dům jménu Hospodina Boha Izraelského.

8. Ale Hospodin řekl Davidovi otci mému: Ačkoli jsi uložil v srdci svém stavěti dům jménu mému, a doobres učinil, zes to myslil v srdci svém,

9. A však ty nebuděš stavěti toho domu, ale syn tvůj, kterýž vyjde z bedr tvých, on vystaví dům jménu mému.
*I Par.28,6.

10. A * tak splnil Hospodin slovo své, kteréž byl mluvil. Nebo jsem povstal na místo Davida otce svého, a dosedl jsem na stolicí Izraelskou, jakož byl mluvil Hospodin, a ustavěl jsem dům tento jménu Hospodina Boha Izraelského.
*I Král.8,30.

11. A postavil jsem tam truhlu, v níž jest smlova Hospodinova, kterouž učinil s syny Izraelskými.

12. I postavil se před oltářem Hospodinovým, přede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých.

13. Udělal pak byl Salomoun výstopek měděný ku podobnosti paňve, a postavil jej u prostřed síně, pěti lokty zdělil, a pěti loket zšířil, a tři loket zvyšil, i vstoupil na něj, a poklekl na kolena svá přede vším shromážděním Izraelským, a pozdvihl rukou svých

14. A řekl: Hospodine Bože Izraelský, není podobného tobě Boha na nebi ani na zemi, kterýž

by ostříhal smlouvy a milosrdenství služebníků svým, chodícím před tebou v celém srdci svým.

15. Kterýž jsi splnil služebníku svému, Davidovi otci mému, to, což jsi mluvil jemu. Jakž jsi mluvil ústy svými, tak jsi to skutečně naplnil, jakž se to dnes *vidí*.

16. Nyní tedy, ó Hospodine Bože Izraelský, naplniž služebníku svému, Davidovi otci mému, což jsi mluvil jemu. Fka: Nebudeť * vyhlázen muž z rodu tvého od tváře mé, aby neměl seděti na stolici Izraelské, jestliže toliko ostříhati budou synové tvoji cesty své, chodíce v zákoně mém, tak jakož jsi ty chodil přede mnou. *I Sam.7,16.

17. Protož nyní, ó Hospodine Bože Izraelský, nechť jest upevněno slovo tvé, kteréž jsi mluvil služebníku svému Davidovi.

18. (Ac zdali v pravdě bydliti bude Bůh s člověkem na zemi? Aj, * nehesa, nýbrž nebasa nebes neobsahují té, mnohem méně dům tento, kterýž jsem vystavěl.)

19. A popať k modlitbě služebníka svého a k úpění jeho, Hospodine Bože můj, slyšej volání a modlitbu, kterouž služebník tvůj modlí se před tebou.

20. Aby oči tvé byly otevřené na dům tento dnem i nocí, na místo to, o němž jsi mluvil, že tu přebývatí bude jméno tvé, abys vyslyšel modlitbu, kterouž se modlívatí bude služebník tvůj na místě tomto. *II M.20,24.

21. Vyslychejž tedy modlitbu služebníka svého, i lidu svého Izraelského, kterouž se modlívatí budou na místě tomto, ty vždy vyslychej z místa přebývání svého, s nebe, a vyslychej, buď milostiv.

22. Když by zhřešil člověk proti bližnímu svému, a nutil by ho k přísaze, tak že by přísahati musil, a přišta by ta přísaha před oltář do domu tohoto:

23. Ty vyslychej s nebe, a rozenej i rozsud služebníky své, instě nad bezbožným, obračej usilování jeho na hlavu jeho, a ospravedlňuje spravedlivého, odplacuje mu podle spravedlnosti jeho.

24. Tolikéž když by * poražen byl lid tvůj Izraelský od nepřátel, proto že zhřešili proti tobě, jestliže by obrátice se, vyznávali jméno

tvé, a modléce se, ponižené by prosili tebe v domě tomto:

25. Ty vyslychej s nebe, a odpusť hřích lidu svému Izraelskému, a přiveď je zase do země, kterouž jsi jim dal i otcům jejich.

26. Podobně když by * zavřeno bylo nebe, a nepřel by déšť, proto že zhřešili proti tobě, a modléce se na místě tomto, vyznávali by jméno tvé, a od hříchu svého by se odvrátili po tvém trestání:

27. Ty vyslychej na nebi, a odpusť hřích služebníkú svých a lidu svého Izraelského, vyučuje je cestě výborné, po níž by chodili, a dej déšť na zemi svou, kterouž jsi dal lidu svému za dědictví.

28. Byl-li by * hlad na zemi, byl-li by mor, sucho neb rez, kobylky neb brouci, jestliže by byli, ssouzil-li by jej nepřítel jeho v zemi obývané jeho, aneb jakákolí rána a jakákolí nemoc.

29. Všelikou modlitbu a každé úpění, kteréž by pocházelo od kteréhokolí člověka, aneb ode všeho lidu tvého Izraelského, když by jen poznalice jeden každý ránu svou a bolest svou, * pozdvihl by rukou svých v domě tomto.

30. Ty vyslychej s nebe, z místa přebývání svého, a slituj se, a odplať jednornu každému podle skutků jeho, vedle toho, jakž znáš srdce jeho, (ty * zajisté sám znáš srdce lidská).

31. Aby se báli tebe, a chodili po všech cestách tvých, po všechny dny, v nichž by živi byli na zemi, kterouž jsi dal otcům našim.

32. Nýbrž také i cizozemec, kterýž není z lidu tvého Izraelského, přišel-li by z země daleké pro jméno tvé veliké a ruku tvou silnou, a rámě tvé vztážené, když by přišli a modlili se v domě tomto:

33. Ty vyslychej s nebe, z místa přebývání svého, a učin všecko to, o čem volati bude k tobě cizozemec ten, aby poznali všickni národové země jméno tvé, a báli se tebe jako lid tvůj Izraelský, a aby poznali, že jméno tvé vyzýváno jest nad důmem tímto, kterýž jsem vystavěl.

34. Když by vytáhl lid tvůj k boji proti nepřátelům svým cestou,

kteřouž bys je poslal, a modlili by se tobě naproti městu tomuto, kteréž jsi vyvolil, a domu tomuto, kterýž jsem ustavěl jménu tvému: a úpění jejich, a vyvod při jejich.

36. Když by zhřešili proti tobě, (jakož * není člověka, ješto by nehrěšil), a rozhnáje se na ně, vydal bys je v moc nepříteli, tak že by je jaté vedli ti, kteříž by je zjímali, do země daleké neb blízké:

37. A usmyslili by sobě v zemi, do níž by zajati byli, a obrátice se, modlili by se tobě v zemi zajeť svého, řkouce: Zhřešili jsme, přečracené jsme činili, a bezbožné jsme se chovali;

38. A tak navrátili by se k tobě celým srdcem svým a celou duší svou v zemi zajeť svého, do kteréž by zajati byli, a modlili by se naproti zemi své, kterouž jsi dal otcům jejich, a naproti * městu, kteréž jsi vyvolil, a domu, kterýž jsem vzdělal jménu tvému:

39. Vyslychej * s nebe, z místa přibýtku svého, modlitbu jejich a úpění jejich, a vyvod při jejich, a odpusť lidu svému, kterýž by zhřešil proti tobě.

40. Nyní tedy, Bože můj, nechť jsou, prosím, oči tvé otevřené, a uši tvé nakloněné k modlitbě na místě tomto.

41. Aj, nyní * povstaň, ó Hospodine Bože, k odpocinutí svému, ty i truhla síly tvé; knežij tvoji, Hospodine Bože, nechť jsou obiceeni v spasení, a svatí tvoji ať se veselí v dobrých věcech.

42. Hospodine Bože, neodvracejž tváři od pomazaneho svého, padaj na milosrdenství vaše/bend Davidovi služebníku * svému.

KAPITOLA 7.

Poavčení chrámu, 8. Slavnost stánek, 12. Zaslíbení Boží Salomounovi učiněné.

A když přestal Salomoun modlití se, rychle * oheň stoupil s nebe, a sehlitl zápal i jiné oběti, a sláva Hospodina naplnila dům ten,

2. Tak že nemohli knežij vjíti do domu Hospodina, proto že naplnila sláva Hospodina dům Hospodinu.

3. Všickni pak synové Izraelsí viděli, když sstupoval oheň a sláva Hospodina na dům, a padše tváři k zemi na dlužání, klaněli se a chválili Hospodina, že dobrý * jest, a že na věky trvá milosrdenství jeho.

4. Při tom král a všecken lid obětovali oběti před Hospodinem. 5. Obětoval zajisté král Salomoun obel dvaceticítma tisíc volů, a oheň vše slo a dvaceticítma tisíc, když vsvěcovali domu Božího král i všecken lid.

6. Ale kneží stáli při svých úřadech, též i Levitové s nástroji huděbnými, Hospodinovými, kterýchž byl nadělal David král k oslavování Hospodina, (nebo na věky milosrdenství jeho,) žalnem Davidovým, kterýž jim vydal. *Jmí* pak kneží * trouбили v trouby naproti nim, a všecken lid Izraelský stál.

7. Posvětil také Salomoun prostředku té síně, kteráž byla před domem Hospodinovým; nebo obětoval oběti zapalné a tuky oběti pokojných, proto že na oltáři * měděném, kterýž byl udělal Salomoun, nemohli se směšknati zápalové a oběti suché i tukové jejich.

8. I držel Salomoun slavnost toho času za sedm dní, a všecken Izrael s ním, shromáždění velmi veliké odtud, kudyž se veházi do Emat, až ku potoku Egyptskému.

9. I světili dne osmého svátek; nebo posvěcení oltáře slavili za sedm dní, tolikéž slavnost tu za sedm dní.

10. Třímecitého pak dne měsíce sedmého propustil lid k přibýtkům jejich s radostí a veselím srdce z toho, což dobrého učinil Hospodin Davidovi a Salomounovi a Izraelovi lidu svému.

11. I * dokonal Salomoun dům Hospodinu a dům královský, a všecko, cožkoli byl uložil v srdci svém, aby učinil v domě Hospodinově a v domě svém, šťastně se mu vedlo.

12. V tom ukázal se Hospodin Salomounovi v noci, a řekl jemu: Vyvolil jsem, sobě to místo za dům oběti.

13. Jestliže zavru nebe, tak že by nebylo deště, a jestliže přikáží koňkám, aby pohnuly zemi, též

jestliže pošlú morovou ránu na lid svůj,
14. A ponížíte se lid můj, nad nimž jest vzyváno jméno mé, modlíli by se, a hledali by tváři mé, a odvratili by se od cest svých zlych: i já také vyslyším je s nebe, a odpustím hřích jejich, a zdravím zemi jejich.
15. Budouť již i oči mé otevřené, a uši mé nakloněné k modlitbě z místa tohoto.

16. Nebo nyní vyvolil jsem a posvětil jméno tohoto, aby tu přebývalo jméno mé až na věky, a aby tu byly oči mé a srdce mé po všechny dny.

17. A ty budeš-li choditi předě mnou, jako chodil David otec tvůj, tak abys činil všechno to, což jsem přikázal tobě, ustanovení i soudů svých ostihaje:

18. Utvrdím zajiště stolici království tvého, jakož jsem učinil smlouvu s Davidem otcem tvým; řka: Nebude * vyhlazen muž z rodu tvého, aby nepanoval nad Izraelem. *11Sam.7,12.16.

19. Jestliže pak se odvrátíte a opustíte ustanovení má a přikazání má, kteréž jsem vám vyřkl, a o dejdouce, sloužiti budete bohům cizím a klaněti se jim:

20. Vyplním, takové z země své, kterouž jsem jim dal, a dům ten, kteréhož jsem posvětil jménu svému, zavřu od tváři své, a vydám jej v příslaví, a v rozprávkou mezi všemi národy.

21. A tak dům ten, kterýž byl zvýšený každému Jdoucimu mimo něj, bude k užasnutí, a dí: * Proč tak učinil Hospodin zemi této a domu tomuto? *V M.23.24.

22. Tedy odpovědi: Proto že opustili Hospodina Boha otce svých, kterýž je vyvedl z země Egypské, a chopili se bohů cizích, a klanějí se jim, sloužili jim, prolož nějce na ně všechny tyto zlé věci.

KAPITOLA 8.

Města, některá Salomoun vystavěl, 7. Národy pod plat uvedl. 13. Kněží zpořádal.

Stalo se potom po přeběhnutí dvaceti let, v nichž stavěl Salomoun dům Hospodinův a dům svůj, kteráž byl dal Chiram Salomounovi, a osadil tam syny Izraelské. 3. Zatím táhl Salomoun do Emat Soby, a zmocnil se jí.

4. I ustavěl Tadmor na poušti, a všechna města skládá vystavěl v Emat.

5. Vystavěl i Betoron hořejší, též i Betoron dolejší, města ohrazená zdmi, branami i závornami.

6. Ano i Baalat a všechna města, v nichž měl sklady Salomoun, a všechna města vozů, i města lidí, cožkoli chtěl stavěti v Jeruzalémě a na Libánu, i po vši zemi panování svého.

7. Všecken, také lid, kterýž byl pozůstal z Hetejských, a Amorejských a Ferezejských, a Hevejských a Jebuzejských, kteříž nebýli z Izraele.

8. Z synů jejich, kteříž byli pozůstali po nich v zemi té, jejichž byli nevyhubili synové Izraelští, uvedl Salomoun pod plat až do tohoto dne. *Joz.16,10.

9. A z synů Izraelských, jejichž nepodrobil Salomoun v službu při díle svém, (nebo oni byli muži bojovní a přední knízáta jeho, úředníci nad vozy a jezdcí jeho),

10. Z těch, pravím, bylo předních vládarů, kteříž měl král Salomoun, dvě stě a padesát, kteříž panovali nad lidem.

11. Dceru pak * Faraonovu přestěhoval Salomoun z města Davida do domu, kterýž jí byl vystavěl. Nebo řekl: Nemohl by bychli manželka má v domě Davida krále Izraelského, nebo svatý jest, proto že věsta do něho truhla Hospodinova. *1Kral.9,24.

12. Tedy obětoval Salomoun zápalu Hospodinůmu na oltáři Hospodinovu, kterýž byl vzdělal před síní.

13. Cokoli náležitě každého dne obětováno býti mělo podle * přikázání Mojšova, ve dny sobotní, na novměstce a na slavnosti, po trikrát do roka, na slavnost přese, na slavnost téhodnu, a na slavnost stánků. *1V M.28,2.8.1.

14. Ustanovil také * podle nářků žen Davidův otců svého pořádky kněžské k úřadům jejich, a Levity ku povinnostem jejich, aby chválili Boha, a přisluhovali při kněžích náležitě každého dne, a vrátěné v pořádkích jejich u jedné každé brány, nebo tak byl rozkaz Davida muže Božího. *1Par.24,9.8.1.

15. Aníž se uchýlili od rozkázání králova kněžím a Levitům při všeliké věci i při pokladcích.

16. A když dostrojeno bylo všechno dílo Salomounovo od toho dne, v němž založen byl dům Hospodinův, až do vystavení jeho, a tak dokonán byl dům Hospodinův,

17. Tedy * jel Salomoun do A-ziongaber a do Elat při břehu mořském v zemi Idumejské. *1Kral.9,26.27.

18. I poslal jemu Chiram po služebnících svých lodí, i služebníky umělé na moři, kteříž plavěje se s služebníky Salomounovými do Ofir, nabrali odтуда čtyři sta a padesát centimetrů zlata, a přinesli je králi Salomounovi.

KAPITOLA 9.

O témž jako i Krali. 10.

Královna: pak * z Sáby uslyševši pověst o Salomounovi, přijela do Jeruzaléma, aby zkusila Salomouna v pohádkách, s vojškem velmi velikým a s věbloudy na nichž přinesla vonných věcí, a zlata velmi mnoho i kamení drahého. Přišla tedy k Salomounovi, a mluvila s ním o všechno, což měla v srdci svém. *1Kral.10,1.

2. Jižto odpověděl Salomoun na všechna slova její. Nebylo nic skrytého před Salomounem, nač by jí neodpověděl.

3. Protož uzřevši královna z Sáby mudrost Salomounovu, a dům, kterýž byl vystavěl,

4. I pokrmny stolu jeho, též sedání a stávání služebníků jeho přísluhujících jemu, i roucha jejich, seškýřte také jeho a oděv jejich, i stupně, kterýmiž vstupoval k domu Hospodinovu: zděšila se náramně.

5. A řekla králi: Pravaf jest řeč, kterouž jsem slyšela v zemi své o věcech tvých a o mudrosti tvé.

6. Však jsem nechtěla věřiti řečem jejich, až jsem přijela a u-zřela očima svýma, a aj, není mi praveno ani polovice o velikosti mudrosti tvé. Převyšil jsi pověst tu, kterouž jsem slyšela.

7. Blahoslavení * muži tvoji, a blahoslavení služebníci tvoji, to, kteříž stoji před tebou vzdýcky, a slysi mudrost tvou. *Luk.10,23.

8. Budiz Hospodin Bůh tvůj požehnavý, kterýž tě sobě oblíbil, aby tě posadil na stolici své, abys byl králem na místě Hospodina Boha tvého. Proto že miluje Bůh

tvůj Izraele, aby jej utvrdil na věky, ustanovil té nad nimi králem, abys činil soud a spravedlnost.

9. I dala králi sto a dvaceti centimetrů zlata, a vonných věcí velmi mnoho, i kamení drahého, onyž bylo kdy přivezeno takových vonných věcí, jakéž darovala královna z Sáby Salomounovi.

10. K tomu také i služebnici Chiramovi, a služebnici Salomounovi, kteříž byli přivezli zlata z Ofir, přivezli dříví alghum a kamení drahého.

11. I nadělal král z toho dříví alghumim stupňů k domu Hospodinovu i k domu královu, též harf a louten zpěvákům, aniz kdy prvé vidány takové věci v zemi Judské.

12. Král také Salomoun dal královně z Sáby vedle vši vůle její, čehož požádala, kromě toho, což byla přinesla k králi. Potom se navrátila a odjela do země své, ona i služebnici její.

13. Byla pak váha toho zlata, kteréž přicházelo Salomounovi na každý rok, šest set šedesáte a šest centimetrů zlata.

14. Kromě toho, což kupci a prodáváci přinášeli, a všickni králové Arabští. A vývodové té země přiváželi zlato a stříbro Salomounovi.

15. A protož * nadělal král Salomoun dvě stě lotů zlata taženého; šest set lotů zlata taženého dával na každý štít. *1Kral.10,16,14,26.

16. A tři sta pavěz z zlata taženého; tři sta lotů zlata dal na každou pavězu. I složil je král v domě lesu Libánského.

17. Udělal také král stolici * z kostí slonových velikou, a obložil ji zlatem čistým. *1Kral.10,18.

18. A bylo šest stupňů k té sílci, a podnože té stolice také byly z zlata, držící se stolice, ano i spořehadla rukám s obou stran, tu kdež se sedalo, a dva lvové stáli u spolehadel.

19. Dvanácte též lvů stálo tu na šesti stupních s obou stran. Nebylo nic uděláno takového v zlatě, něm království.

20. Nadto všerky nádoby krále Salomouna, iichž ku pití užívali, byly zlaté, a všechny nádoby v domě lesu Libánského byly z zlata nejčistšího. Nic nebylo z stříbra, aniz ho sobě co vážili za dnů Salomounových. *1Kral.10,21.

21. Nebo měl král loď, kteréž přecházely přes more s služebníky Chiramovými. Jednou ve třech letech vracovaly se ty lodě mořské, přinášející zlato a stříbro, kosti slonové a opice a pávy.

22. I * zveleben jest král Salomoun nad všecky krále zemské v bohatství a v moudrosti. *I Král.10.28.

23. Pročež všickni králové země žádostivi byli viděti tvář Salomounovu, aby slyšeli moudrost jeho, kterouž složil Bůh v srdci jeho.

24. Z nichž jeden každý přinášel také dar svůj, nádobý stříbrné a nádobý zlaté, roucha a zbroj, i vonné věci, koně a mezky, každého roku.

25. Tak * že měl Salomoun čtyři tisíce stájí koní a vozů, a dvě nácte tisíc jezdců, kteréž rozsádl v městech vozu a při králi v Jeruzalémě. *I.14.1 Král.4.26.

26. I panoval nade všemi králi od řeky Eufrates až k zemi Filistinské, a až k končinám Egyptským.

27. A složil král stříbra v Jeruzalémě jako kamení, a cedrového dříví jako planého lítkovi, kteréž rostle v údolí u velikém množství. *I Král.10.27.

28. Přivodil také Salomounovi koně z Egypta i ze všech zemí.

29. Jiné pak věci Salomounovy, první i poslední, * vypsaný jsou v knize Nátana proroka, a v proroctví Achiásé Sílonského, a u viděních Jaaddy proroka o Jeroboamovi synu Nebatovu. *I Král.11.41.

30. A kraloval Salomoun v Jeruzalémě nade všim Izraelem * čtyřiceti let. *I Král.11.42.

31. I usnul Salomoun s otci svými, a pochováli jej v městě Davidovi, a otcy jeho. Kraloval pak Roboam syn jeho místo něho.

KAPITOLA 10.

O též jako I Král. 12.

Tedy odšel Roboam do Sichemu, nebo tam sešel se byl všecken Izrael, aby ho ustanovili za krále. 2. Stalo se pak, když o tom uslyšel Jeroboam syn Nebatův, jsa v Egyptě, kamž * byl utekl před králem Salomounem, navrátil se Jeroboam z Egypta. *I Král.11.40. 3. Nebo poslal i povolal ho. Tedy přišel Jeroboam i všecken Izrael, mluvili k Roboamovi, řkouce:

4. Otec tvůj stížíl jho naše, protož nyní polehč službu otce svého tvrdě a břemene jeho těžkého, kteréž vložil na nás, a budeme tobě sloužiti.

5. Kterýž řekl jim: Po třech dnech navraťte se ke mně. I odšel lid.

6. V tom radil se král Roboam s starci, kteréž stávali před Salomounem otcem jeho, jestže za živěť jeho, řka: Kterak vy radíte, jakou odpověď mám dáti lidu tomu?

7. I odpověděli jemu, řkouce: Jestliže se dobrovolivě ukážeš lidu toto, a povolíš jim, a mluviti budeš přívětivě, budou služebníci tvoji po všecky dny.

8. Ale on opustil radu starců, kterouž dali jemu, a radil se s mládenci, kteréž odrostli s nim, a stávali před nim.

9. A řekl jim: Co vy radíte, jakou máme dáti odpověď lidu toto, kterýž mluvili ke mně, řkouce: Polehč břemene, kteréž vložil otec tvůj na nás?

10. Jemuž odpověděli mládenci, kteréž zrostli s nim, řkouce: Takto odpovíš lidu tomu, kterýž mluvili k tobě a řekli: Otec tvůj stížíl jho naše, ty pak polehč nám, tustli jest, nežli bedra otce mého.

11. Nyní tedy, otec můj těžké břímě vložil na vás, já pak přidám břemene vašeho; otec můj trestal vás bičkami, ale já biči uzlovatými.

12. Potom přišel Jeroboam i všecken lid k Roboamovi dne třetího, jakž byl vyřkl král, řka: Navráťte se ke mně dne třetího.

13. I odpověděl jim král tvrdě. Nebo opustil král Roboam radu starců,

14. A mluvil k nim vedle rady mládenců, řka: Otec můj stížíl jho vaše, já pak k němu přidám; otec můj trestal vás bičkami, ale já biči uzlovatými.

15. A tak neuposlechl král lidu. (Příčina zajiště byla od Boha, aby naplnil Hospodin řeč svou, * kterouž mluvil skrze Achiásé Sílonského k Jeroboamovi synu Nebatovu.) *I Král.11.29.31.

16. Protož vřida * všecken Izrael, že by je král oslyšel, odpověděl lid králi, řkouce: O jakýž máme díl v Davidovi? Ani dědictví ne-

máme v synu Izai. Jeden každý k stanům svým, ó Izraeli! Nyní opatř' dům svůj, Davide. Odšel tedy všecken Izrael k stanům svým. *I Král.12.16. 27. Sam.20.1.

17. Tak že nad syny Izraelskými toliko, kteréž bydlili v městech Judských, kraloval Roboam. 18. A když poslal * král Roboam Adurama, kterýž byl nad platy, uhlázel ho synové Izraelské kame-ním až do smrti, čímž král Roboam přinucen byl, aby vsedna na vůz, utekl do Jeruzaléma. *I Král.12.18.

19. A tak odstoupili synové Izraelské od domu Davidova až do dnešního dne. KAPITOLA 11. Roboam války nechať musel, 5. Města v Judstvu vzdělal. 18. Žen i děti nabyl. Když pak přijel Roboam do Jeruzaléma, shromáždil dům Judův a Beniaminův, sto a osmdesát tisíc výborných bojovníků, aby bojevali proti Izraelovi, a aby zase obráceno bylo království k Roboamovi. 2. Tedy stala se řeč Hospodinova k Semaiášovi, muži Božímu, řkouce: 3. Pověz Roboamovi synu Salomounu, králi Judskému, a všemu lidu Izraelskému, kterýž jest v pokolení Judově a Beniaminově, řka: 4. Takto praví Hospodin: Ne-táhněte a nebojujte proti bratřím svým, navráťte se jeden každý do domu svého; nebo otec mne stala Hospodinova, a navrátili se, aby nešli proti Jeroboamovi. 5. I bydlil Roboam v Jeruzalémě, a vzdělal města hrazená v Judstvu. 6. A vzdělal Betlém, Etam a Tekoe. 7. Betsur, Socho a Adulam, 8. Gát, Maresa a Zif, 9. Adoram, Lachis a Azeká, 10. Zarahá, Aialon a Hebron, kteréž byla v pokolení Judově a Beniaminově města hrazená. 11. A když upevnil města hrazená, osadil v nich knížata, a zřídil spížírny k nich knížatá, a oleji a vinu. 12. A v jednom každém městě složil štíty a kopí, a opatřil ta města velmi dobře, a tak kraloval nad Judou a Beniaminem. 13. Kněží také a Levitové, kteréž

byli ve všem Izraeli, postavili se k němu ze všech končin svých. 14. Opustili byli zajiště Levitové předměsti svá i vládarství svá, a odebrali se do Judstva a do Jeruzaléma, (proto, že * zavřhl Jeroboam a synové jeho, aby v úřadu kněžském nesloužili Hospodinovi. *I Král.12.9.

15. A nařídil sobě kněží k sloužení po výsostech dábílům a telalům, kterýchž byl nadebral. 16. A za nimi ze všech pokolení Izraelských ti, kteréž oddali srdce své k hledání Hospodina Boha Izraelského, přišli do Jeruzaléma, aby obětováli Hospodinu Bohu otců svých. 17. A tak utvrdili království Judské, a zsilili Roboama syna Salomounova za tři léta, a po ta tři léta chodili po cestě Davidově a Salomounově. 18. Potom pojal sobě Roboam ženu, Mahalat, dceru Jerimota syna Davidova, a Abichail, dceru Eilaba syna * Izai. *I Sam.16.6.

19. Kteráz mu zplodila syny: Jeesa a Semariásé a Zahama. 20. A po té pojal Maachu dceru Absolonovu, kteráž mu porodila Abiásé, Ataié, Zizu a Selomita. 21. Ale miloval Roboam Maachu, dceru Absolonovu, nade všechny ženy i ženy své; nebo byl pojal žen osmnáct, a ženin šedesát, a zplodil dvadceci a osm synů a šedesáte dcer. 22. Ustanovil pak Roboam Abiásé syna Maachy za kníže, a vývodu ho ustanovil králem. 23. A opatrnosti užívaje, rozsádl všecky jiné syny své po všech krajích Judových a Beniaminových, ve všech městech ohrázených, i dal jim potravu bojné, a nabral jim mnoho žen.

KAPITOLA 12.

Lid Judský dán v moc Sesákovi. 9. Chrást Jeruzalémský zlouppen. 16. Roboam umrl.

I stalo se, když utvrdil království Roboam a zmocnil je, opustil zákon Hospodinův, i všecken Izrael s nim.

2. Stalo se, pravím, léta pátého království Roboamova, že vyhláhl Sesák král Egyptský proti Jeruzalému, (nebo byli zhrěšili proti Hospodinu.)

3. S tisícem a dvěma sty vozd, i

s šedesáti tisíci jízdných, a nebylo počtu lidu, kterýž přitáhl s ním z Egypta, Lubimských, Sukkimských a Chussimských.

4. A pobral města hrazená, kteráž byla v Judstvu, a přitáhl až k Jeruzalému.

5. Tedy Semaiáš prorok přišel k Roboámovi a k knížatům Judským, kteříž se byli sebrali do Jeruzaléma, bojlice se Sesáka, a řekl jim: Toto praví Hospodin:

« Vy jste mne opustili, i já také opouštím vás v rukou Sesákových. »

6. I pomížili se knížata Izraelská i král, a řekl: Spravedlivýť jest Hospodin.

7. A když viděl Hospodin, že se ponížili, stalo se slovo Hospodinovo k Semaiášovi, řkouc: Ponížiliť jsou se, neshladím jich, ale dám jim tudíž vysvobození, aniž se vyjetě prchlivost má na Jeruzalémě skrze Sesáka.

8. A však sloužiti jemu budouť, aby zkusili, co jest to mně sloužiti, a sloužiti králům zemským.

9. A tak vstoupiv Sesák král Egypťský do Jeruzaléma, pobral

« poklady domu Královského, všecko to pobral. Vzal i pavězy o zlaté, kterýchž byl nadělal Salomoun. »

10. I nadělal král Roboám místo nich pavěz meděných, a poručil je úředníkům nad domy Královského, ostrihali brány domu Královského.

11. A když král chodil do domu Hospodinova, přicházivali drabantí a nosili je; potom též zase přinášeli je do pokoje drabantů.

12. Když se pak ponížil, odvrátil se od něho prchlivost Hospodinova, a neshladil ho do cela, tak jakož se k Judovi v dobrých věcech ohlašoval.

13. Tedy zmocnil se král Roboám v Jeruzalémě a kraloval; nebo ve čtyřidcti a v jednom létě byl Roboám, když počal kralovati, a sedmácté let kraloval v Jeruzalémě, kteréž vyvolil Hospodin, aby tam přebývalo jméno jeho. Jméno matky jeho bylo Naama Ammonitická.

14. Kterýž činil zlé věci; nebo neustavil srdce svého, aby hledal Hospodina.

15. Věci pak Roboámovy, první i poslední, zdaž zapsány nejsou v knihách Semaiášě proroka, a Iddo

proroka, kdež se vyvítá pořádek rodů, ano i války mezi Roboámem a Jeroboámem, po všechny dny.

16. I usnul Roboám s otci svými, a pochován jest v městě Davidově, a kraloval Abiáš syn jeho místo něho.

KAPITOLA 13.

Válka mezi Abiášem a Jeroboámem. 15. Abiáš šťastně svítězil a zmocnil jest.

Léta * osmnáctého krále Judou. * 1. 16.

2. Tři léta kraloval Abiáš nad Judou. (a jméno matky jeho Michaia, dcera Urielova * z Gabaab,) a byla válka mezi Abiášem a Jeroboámem. * 1. 20.

3. Pročež sšikoval Abiáš vojsko udatných bojovníků, čtyřikrát sto tisíc mužů výborných, Jeroboám pak sšikoval se proti němu, maje osmkrát sto tisíc mužů výborných, veimí udatných.

4. I postavil se Abiáš na vrchu hory Separaim, kteráž byla mezi horami Efraimskými, a řekl: Slyš, te mne, Jeroboáme i všecken Izraeli.

5. Zdáliš jste neměli vědět, že Hospodin Bůh Izraelský dal království Davidovi nad Izraelem na věky, jemu i synům jeho smlouvou irvánilvou?

6. Ale * povstal Jeroboám syn Nebatův, služebník Salomouna syna Davidova, a zprotil se pánu svému. * 1. 11. 26.

7. A sebrali se k němu lidé nevažní a bezbožní a zsilili se proti Roboámovi synu Salomounovu, Roboám pak byv dítě a srdce choullostivého, neodepřel jim * soudu. 4.

8. Tak vy nyní myslíte zsiliti se proti království Hospodinovu, kteréž jest v ruce synů Davidových, a jest vás velké množství; máte také při sobě * telata zlatá, kteréž vám nadělal Jeroboám, za bohy.

9. Zdáliš jste nezavrhli kněží Hospodinovy, synů Aronových a Levitů, * a nadělati jste sobě kněží, tak jako národové jiných zemí? Kdožkoli přichází, aby posvěcený byl ruce jeho voláťem mladým a sedmi skopci, hned jest knězem těch, jež nejsou bohové.

10. Ale my jsme Hospodina Boha kněží pak příslušující Hospodinou

II PARALIPOMENON 13. 14.

jsou synové Aronovi a Levitové, kteříž konají práci svou,

11. A páli Hospodin zápal * každého jinra a každého večera, kadí také věčnými věcmi zpořádání také chlebě na stole čistém, a sviacen záty s lampami jeho spravují, aby hořely každého večera. A tak my ostríháme nařízení Hospodina Boha svého, ale vy strblili jste se * 14. 28. 8. 6.

12. Protož aj, s námi jest Bůh vidce nás, a kněží jeho a trouby zvucné, aby zněly proti vám. Synové Izraelské, nebojujte s Hospodinem Bohem otců svých, nebo nepovede se vám šťastně.

13. Mezi tím Jeroboám * obvedl zálohy, aby po zadu na ně přitáhl, a tak byli Izraelští před Judskými, a zálohy ty byly jim pozadu. * 1. 28. 8. 2.

14. Tedy spatřiv Juda, an válka jim s předu i s zadu, zvolal k Hospodinu, a kněží troubili v trouby.

15. Učinili také pokřik muži Judští. I stalo se v tom pokřiku mužů Judských, ranil Bůh Jeroboáma i všecken Izrael před Abiášem a Judou.

16. A tak utkali synové Izraelské před Judou, ale dal je Bůh v ruku jejich.

17. Nebo * porazili je Abiáš a lid jeho ranou velkou, tak že padlo zbitých z Izraele pětkrát sto tisíc mužů výborných. * 1. 28. 14. 16.

18. Protož snižení jsou synové Izraelské v ten čas, a zmocnili se synové Judovi, nebo zpolehli na Hospodina Boha otců svých.

19. I honil Abiáš Jeroboáma, a vzal mu města, Bethel i vsi jeho, Jesana i vsi jeho, a Efron i vsi jeho.

20. Aniž se mohl zase zsiliti více Jeroboám po všechny dny Abiášovy. I ranil jej Hospodin, tak že umřel.

21. Ale Abiáš zmocnil se, kterýž byl sobě pojal, žen čtrnáct, a zplodil dvameclma synů a šestnácte dcer.

22. Ostatek pak činů Abiášových, a života jeho i řeči jeho, sepsáno jest v knize * proroka Iddo. * 1. 28. 16.

KAPITOLA 14.

Králování Azovo, 9. válka i vítěství jeho nad Mourěniny.

Když * pak usnul Abiáš s otci svými, a pochován jej v městě Davidově, kraloval Aza o syn jeho

místo něho, Za jeho dnů v pokoji byla země deset let.

2. I * činil Aza to, což se dobře líbilo Hospodinou Bohu jeho. * 1. 28. 15. 8. 01. Par. 3. 10.

3. Nebo zfořil oltáře: cizí i výsosti, a stroškotal obrazy jejich, a * posekal háje jejich. * 1. 28. 15. 13. 9.

4. A prikázal Judovi, aby hledali Hospodina Boha otců svých, a ostrihali zákona a prikázání jeho.

5. Zkazil, pravím, po všech městech Judských výsosti a slunečné obrazy, a bylo v pokoji království za času jeho.

6. Zatím * vzdělal města hrazená v Judstvu, proto že v pokoji byla země, aniž jaká proti němu válka povstala těch let; nebo Hospodin dal jemu odpočínuti. * 1. 28. 15. 6.

7. I řekl lidu Judskému: Vzdělejte mě ta města, a obraďte je zdmi a věžemi, branami i závorami, dokudž země jest v moci naší. Aj, že jsme hledali Hospodina Boha svého, hledal jsme ho, a * dal nám odpočínuti odevšad. A tak stavěli a šťastně se jim zvedlo. * 1. 28. 15. 16.

8. Měl pak Aza vojsko těch, kteříž nosili štíty a kopí, z pokolení Judova třikrát sto tisíců, a z Benjamínova pavězníků a střelců kni ti byli muži udatní.

9. I vztáhl proti nim Zerah Mourěnin, majie v vojsčtě desetkrát sto tisíců, a vozů tři sta, a přitáhl až k Maresa.

10. Vytáhl též i Aza proti němu. I sšikovali vojska v údolí Sefata u Maresa.

11. Tedy volal Aza k Hospodinou Bohu svému, a řekl: Hospodine, neníť * potřebí tobě velikého množství, když ty chceš pomoci mtlejšim. Pomozť nám, Hospodine, Bože náš, neboť v tebe doufáme, a ve jménu tvém jdeme proti množství tomuto. Hospodine, ty jsi Bůh náš; nechť nemá moci proti tobě bídný člověk. * 1. 28. 20. 1.

12. I ranil Hospodin Mourěniny před Azou a před lidem Judským, tak že utkal Mourěninové.

13. A honil je Aza i lid, kterýž byl s ním, až do Gerar. I padli Mourěninové, že se * nijak otaviti nemohli; nebo poitrni jsou před Hospodinem a před vojskem jeho. I odnesli omno koristi velmi mnoho. * 1. 28. 24.

14. Pohubili také všecka města

II PARALIPOMENON 14. 15. 16.

vůkol Gerar; * strach zajisté Hospodinu v případě na ně. I vzebrali všechna města; nebo mnoho kořisti v nich bylo.
15. Tež i obyvatelé v stanicích při dobytých zblili, a zajavše ovec velmi mnoho a velbloudů, navrátili se do Jeruzaléma.

KAPITOLA 15.

Nejmenování Azarjášovo, 9. obnovení naboženství i smlouvy s Bohem.

Těchdy na Azariášě syna Odedova sstoupil duch Boží.

2. Pročež všed vstříc Azovi, řekl jemu: Slyšte mne, Azo i všechno pokolení Judovo a Benjaminské. Hospodin byl s vámi, dokudž jste byli s ním, a budete-li ho hledati, najdete ho; pakli ho opustíte, opustí vás.

3. Po mnohé zajisté dny Izrael jest bez pravého Boha a bez kněží, učitelů i bez zákona.
4. Ješto, kdyby se v úzkosti své k Hospodinu Bohu Izraelskému byli obrátili a * hledali ho, byl by ho nalezi. *2.107.6.

5. Ale časů těchto není bezpečno vycházeti ani vcházeji; nebo * nepokoj veliký jest mezi všemi obyvateli země, *Mat.24.6,7.

6. Tak že šlapá národ po národu, a město po městu, proto že Bůh kormouti je všelijakými úzkostmi.

7. Protož vy * posilňte se, a nepouštějte rukou svých; nebo o má mzdu práce vaše. *Luk.21.19.28. 01.Kor.15.58.

8. A když slyšel Aza slova ta a prorocťvi Odeda proroka, posílil se, a vyplnil ohavností ze vsí země Judské a Benjaminské, i z měst, kteréž byl vzal na hoře Efraim; a obnovil oltář Hospodinův, kterýž byl před sni Hospodínovou.

9. Potom shromáždil všechno pokolení Judovo i Efraima, Manasesa a Simeona; nebo jich bylo velmi mnoho, vidouce, že Hospodin Bůh jeho jest s ním.

10. I sebrali se do Jeruzaléma třetího měsíce, patnáctého léta králování Azova.

11. A obětováli Hospodinu v ten den z kořisti přinahných, volů sedm set a ovcí sedm tisíc.

12. A vešli v smlouvu, aby hledal Hospodina Boha otců svých, z celého srdce svého a ze vsí duše své. *10z.24.25.

13. A kdož by koli nehledal Hospodina Boha Izraelského, aby byl usmrcen, buď malý neb veliký, buď muž neb žena.

14. I přísáhl Hospodinu hlasem velikým, s zvukem na trouby i na pozouny.

15. Všecken zajisté lid Judský radoval se z přísahy té; nebo celým srdcem svým přísáhl, a se vsí ochotností hledal ho, a nelezi jej. I * dal jim odpocínuti Hospodin se všech stran. *K.14.6.

16. Nadto i Maachu matku ssadil Aza král, aby nebyla královnou proto že byla vzdělala v hří hroznou modlu. I podfal Aza modlu tu hroznou, a zdřobil i spálil ji při potoku Cedron.

17. Ačkoli * výstopy nebyly zkaženy v lidu Izraelském, srdce však Azovo bylo celé o po všechny dny jeho. *1.Kr.1.23.44. 01.Kr.1.15.14.

18. Vnesl také ty věci, kteréž posvěceny byly od otce jeho, i lo, z jehož sám posvětil, do domu Bóžho, stříbro, zlato i nádoby.
19. A nebylo války až do léta třicátého pátého králování Azova.

KAPITOLA 16.

Válka Bázova s Azon, 7. Proroctví Chanani proroka. 12. Nemoc i smrt Azova.

Léta třicátého šestého králování Azova vytiáhl * Báza král Izraelský proti Judovi, a stávl Ráma, aby nedal vyjiti ani jiti k Azovi králi Judskému. *1.Kr.16.17.

2. Tedy vzav Aza stříbro i zlato z pokladů domu Hospodínova i domu královského, poslal k Benjadovi králi Syrskému, kterýž bydlil v Damašku, řka:

3. Smlouva jest mezi mnou a mezi tebou, mezi otcem mým a mezi otcem tvým. Až, pošlámť teď stříbro a zlato, jdi, zruš smlouvu svou s Bázou králem Izraelským, ať odtrhne ode mne.

4. I uposlechl Benjad krále Azovy, a poslal kníza z vojsky své, aby proti městům Izraelským. I dobyli Jon a Dan, tež Abelmain i všech měst Neftalimových, v nichž měli sklady.

5. To když uslyšel Báza, přestal stavěti Ráma, a zanechal díla svého. 6. V tom Aza král pojal všecken lid Judský, a pobrali kamení z Ráma i dříví, z něhož stavěl Báza, a vystavěl z něho Gabaa a Masfa.

II PARALIPOMENON 16. 17. 18.

7. V ten pak čas přišel Chanani prorok k Azovi králi Judskému, a řekl jemu: Ze jsi * zpotehl na krále Syrského, a nepotehl jsi na Hospodina Boha svého, proto uslo vojisko krále Syrského z ruky tvé. *Jer.17.5.

8. Zdalíž jsou * Chussimští a Lubimští neměli vojsk velmi velikých, s vozy a jezdcí náramně mnohými? A když ži zpotehl na Hospodina, vydal je v ruku tvou. *K.14.9.

9. Oči * zajisté Hospodínovy spatřují všecku zemi, aby dokazoval síly své při těch, kteříž jsou k němu srdce upřímného. Bláznive jsi učinil v té věci, protož od toho času budou proti tobě války. *Zach.4.10.

10. Tedy rozněvav se Aza na proroka, dal ho do vězení; nebo se byl rozněval na něj, pro tu věc. A utiskal Aza některé z lidu toho času.

11. O jiných pak věcech Azových, prvnicích i posledních, zapsáno jest v knize o králích Judských a Izraelských.

12. Potom léta třicátého devátého králování svého nemocen byl Aza na nohy své těžkou nemocí, a však v nemocí své nehledal Bóha, ale lékařů.

13. A tak usnul Aza s otcí svými, a umřel léta čtyřicátého prvního králování svého.

14. A pochováni jej v hrobě jeho, Davidově, a položili ho na lůžku, kterýž byl paplnil vonnými věcmi a mastmi dletem apatykářským připravenými. I pálii * to jemu ohněm velmi velikým. *K.21.19. Jer.34.5.

KAPITOLA 17.

Jozafátova opatrnost, 8. pobežnost, 8. bohatství, 10. i moc.

I kraloval * Jozafat syn jeho místo něho, a zmocnil se Izraele.

2. I osadil lidem válečným všechna města hrazená v Judstvu, a postavil stráž v zemi Judské a v městech Efraim, kteréž byl zdo- byval Aza otec jeho.

3. A byl Hospodin s Jozafátem; nebo chodil po cestách Davida otce svého prvnicích, a aniž hledal modli.

4. Ale Boha otce svého hledal, a v příkazáních jeho chodil, aniž následoval skutků lidu Izraelského; 5. I utvrdil Hospodin království

v ruce jeho, a dal všecken lid Judský dary Jozafátovi, tak že * měl bohatství i slávy hojně. *K.18.1.

6. A nabyv udatného srdce k * cestám Hospodínovým, zakázal přesto také i výstosti a háje v Judstvu.

7. Léta pak třetího království svého poslal kníza sva: Benchaile, Abdiášě, Zachariášě, Natanaele a Micheášě, aby učili v městech Judských.

8. A s nimi Levity: Semaiášě, Netaniášě, Zebadiášě, Azaele, Semiramotá, Jonatana, Adoniášě, Tobíášě a Tobadoniášě, Levity, a s nimi Elisama a Jehorama, kněží, 9. kteříž učili v Judstvu, majice s sebou knihu zákona Hospodínova. Chodili pak vůkol po všech městech Judských, vyučující lid.

10. I byl * strach Hospodínův na všech královstvích zemi, kteréž byly vůkol Judstva, tak že nebojovali proti Jozafátovi. *K.14.14. 1.M.95.5.

11. Nýbrž i Filistinští přinášeli Jozafátovi dary a berni tlučenou. Arabští také přináhli jemu dobytky, skopců po sedmi tisících a sedmi stech, tež kozlů po sedmi tisících a sedmi stech.

12. I prospíval Jozafat a rostl až na nejvyšší, a vystavěl v Judstvu zámky a města k skladům.

13. A práci mnohou vedl při městech Judských, muže pak válečné a slovoútné měl v Jeruzalémě.

14. A tento jest počet jich po domích otců jejich: Z Judy kníza udatných rytířů fikrát sto tisíc.

15. A po něm Jochanan kníže, a s ním dvě set a osmdesát tisíc.

16. Po něm Amaziáš syn Zichrův, kterýž se dobrovolně byl oddal Hospodinu, a při něm dvakrát sto tisíc mužů udatných.

17. Z Beniamina pak muž udatný Eliadá, a s ním lidu zbrojného s lučišti a pavézami dvakrát sto tisíc.

18. A po něm Jozabad, a s ním sto a osmdesát tisíc způsobných k boji.

19. Ti sloužili králi, kromě těch, kteréž byl osadil král po městech hrazených po všem Judstvu.

KAPITOLA 18.

Tažení Jozafátovo s Achabem na vojnu. 33. Zahynuti Achabovo.

I měl Jozafat * bohatství i slávu velmi velikou, a spřiznil se s Achabem. *K.17.5.

2. Přijel * pak po letech k Achabovi do Samari, a nabíl Achab ovidi a volá hojně pro něj a pro lid, kterýž byl s ním, a namlouval ho, aby táhl do Rámot Galád. *1 Kr. 22,22.
3. Nebo řekl Achab král Izraelský Jozafatovi králi Judskému: Potáhneš-li se mnou do Rámot Galád? Odpověděl jemu: Jakž * jsem já, tak jsi ty, jako lid tvůj, tak lid můj, a s tebouť budu v tom boji. *1 Kr. 22,4.
4. Rekl také * Jozafat králi Izraelskému: Vzeptíc se medle dnes na slovo Hospodinovo. *1 Kr. 22,4. 11 Kr. 13,11.
5. I shromáždil král Izraelský proroky svých čtyři sta mužů, a řekl jim: Máme-li jeti do Rámot Galád na vojnu, čili tak nechati? I řekli: Táhní, nebo dá je Bůh v ruku královi.
6. Tedy řekl Jozafat: Což již není zde proroka Hospodinova žádného, abychom se ho zepítali?
7. Odpověděl král Izraelský Jozafatovi: Jestliť jest muž jeden, skrze něhož bys se mohl poraditi s Hospodinem, ale já ho nenávidím, proto že mi nikdy nic dobrého neporokuje, ale vždycky zlé. Ten jest Micheáš syn Jemilův. Ale Jozafat řekl: Necht' tak nemluví král.
8. Protož povolav král Izraelský komorníka jednoho, řekl: Přiveď sem rychle Micheáše syna Jemilova.
9. (Mezi tím král Izraelský a Jozafat král Judský seděli jeden každý na stolici své, od ní jsouce rouchem: Seděli pak v placu u vrat brány Samarské, a všickni proroci prorokovali před nimi.)
10. Kdežto Sedechiáš syn Kena-nův udělal sobě byl i rohy železné, a řekl: Takto pravi Hospodin: Těmito trkati budeš Syrské, dokudž jich nepohubiš.
11. Tak podobně všickni proroci prorokovali, řkouce: Jet do Rámot Galád, a šťastně se povede; nebo dá je Hospodin v ruku královi.)
12. V tom posel ten, kterýž šel, aby zavola Micheáše, mluvil jemu, řka: Aj, řeči proroků těch jednotlivě jsou a dobré před králem. Medle, buď řeč tvá, jako řeč kterého z nich, a mluví dobře věci.
13. Jemuž řekl Micheáš: Živť jest Hospodin, že cožkoli vyřkne Bůh můj, to mluviti budu.
14. A když přišel k králi, řekl jemu král: Micheási, máme-li jeti

- proti Rámot Galád na vojnu, čili tak nechati? Kterýž řekl: Iáhněte a šťastně se vám povede, i budou dáni v ruku vaši.
15. Ještě řekl jemu král: I koli-krátž té mám * přísahou zavazovatí, abys ani nemluvil ve pravdu ve jménu Hospodinovu? * Mat. 23,68.
16. Protož řekl: Viděl jsem všechnen lid Izraelský rozptýlený po horách jako ovce, kteréž nemají pastýře; nebo řekl Hospodin: Nemají pána títo, navrát se jeden každý do domu svého v pokoji. *1 Kr. 22,17. Mat. 9,36.
17. I řekl král Izraelský Jozafatovi: Zdáliť jsem neřekl, že mi nebude prorokovati nic dobrého, ale zlé?
18. Rekl dále: Protož slyšte slovo Hospodinovo: Viděl jsem Hospodina sedícího na trůnu svém, a všechno vojsko nebeské stojící po pravici jeho i po levici jeho. *1 Kr. 22,19.
19. I řekl * Hospodin: Kdo oklamá Achaba krále Izraelského, A vyběhl a padl u Rámot Galád? A když pravil ten toto, a jiný pravil jiné, *1 Kr. 22,20.
20. Tož vyšel duch, a postaviv se před Hospodinem, řekl: Já ho oklamám Hospodinem pak řekl jemu: Jakým způsobem?
21. Odpověděl: Vidju a budu duchem živým v ústech všech proroků jeho. Kterýžto řekl: Oklamáš a doveďeš toho; jdiž a učin tak.
22. Protož aj, jižte dal Hospodin ducha živého v usta proroků tých těchto, ješto však Hospodin mluvil zlé proti tobě.
23. Tedy přistoupiv * Sedechiáš syn Kena-nův, o dal políček Micheášovi a řekl: Kierouž jest cestou odšel duch Hospodinův ode mne, aby mluvil tobě? *v. 10. 23 ob 16, 10. Jan 18, 22.
24. Odpověděl Micheáš: Aj, užršíš v ten den, když vejdeš do nejtažnějšího pokoje, abys se skryl.
25. I řekl král Izraelský: Jméte Micheáše, a doveďte ho k Ammonovi hejmanu města, a k Joasovi synu královi.
26. A dite: Takto pravi král: Dejte tohoto do žaláře a davejte mu jisti malíčko chleba a malíčko vody, dokudž se nenavrátní v pokoji.
27. Ale Micheáš řekl: Jestliže se ty navrátiš v pokoji, tedy nemluvil Hospodin skrze mne, Přesto řekl: Slyštež to všickni lidé.

28. A tak * táhl král Izraelský a Jozafat král Judský proti Rámot Galád. *1 Kr. 22,28.
29. I řekl král Izraelský Jozafatovi: Změním já se, když půjdu k bitvě, ale ty oblec se v roucho své, i změní se král Izraelský, a jeti k bitvě.
30. Král pak Syrský vykázal byl hejmanum nad vozy svým, řka: Nebojuje proti malému ani proti velikému, než proti samému králi Izraelskému.
31. I stalo se, když hejmané nad vozy uzeři Jozafata, řekl: Král Izraelský jest. Takž se obrátili proti němu, aby bojovali. Tedy zkrtil Jozafat, a Hospodin spomohl jemu, a obrátil je Bůh od něho.
32. Nebo uzrevše hejmané nad vozy, že on není král Izraelský, obrátili se od něho.
33. Muž pak sřelil z lucičtí náhodou a postřelil krále Izraelského, kdež se pancíř spojuje. Pročež řekl vozkovi: * Obrat' se, a vyzve mne z vojska; nebo jsem nemocen. *K. 23,23.
34. I rozmohla se bitva v ten den. Král pak Izraelský stál na voze proti Syrským až do večera, i umřel v západ slunce.
- KAPITOLA 19.
- Petrstání Jozafata od proroka, 6. a sři. zení soudců po městech.
- Když se pak navracoval Jozafat král Judský do domu svého v pokoji do Jeruzaléma.
2. Vyšel jemu vstříc Jého syn Chanánův prorok, a řekl králi Jozafatovi: Zdáliť jsi bezbožnému měl pomáhati, a ty, jenž nenávidi Hospodina, mlouvať? Z té příčiny proti tobě jest hněv Hospodinův.
3. Ale však nalezy se věci dobré při tobě, že jsi vyseká haje z země, a nastrojil srdce své, abys hledal Boha.
4. I bydlil Jozafat v Jeruzalémě a zase projel lid od Bersabé až k horě Efraim, a navrátil je k Hospodinu Bohu otci jejich.
5. A ustanovil * soudce v zemi po všech městech Judských hrazených, v jednom každém městě. *v. m. 16, 18.
6. Tedy řekl soudcům: Vizte, jak co činite, ale * nevedete soudu za člověka, nebo * za Hospodina kterýž vám přítomen jest při vyko-návání soudu. *Pr. 16, 18.
7. A protož budíž bázeň Hospodí-vova při vás. Ostrfhejte toho a činite tak, neboť není u Hospodina Boha našeho nepravosti. * Tak aby o šetriiti měl osob, aneb přijímati dary. *3 ob 8,3. 9 ob 94, 18.
8. Tak i v Jeruzalémě ustanovil Jozafat některé z Levitů a z kněžů, a z knižat otcovských, čeledi Izraelských, * k soudu Hospodinovu a k rozepřem těch, kteříž by se obraceli o do Jeruzaléma. *v. m. 17, 6, 9.
9. A prikázal jim, řka: Takž dělejte v bázni Hospodinové, u víře a v srdci upřimém.
10. A při všeliké rozepři, kteráž by přišla před vas od bratří vašich, kteříž bydlí v městech svých, buď mezi krví a krví, mezi zákonem a prikázáním, ustanoveními a soudy, napomenete jich, aby nebrfšili proti Hospodinu, tak aby nepřišla prchlivost na vás, a ni na bratří vaše, Tak činite, a neubhnete v hřích.
11. A aj, Amariáš, kněz nejvyšší, mezi vámi bude ve všech věcech Hospodinových, a Zebadiáš syn Izmaelův, vyvoda domu Judova, ve všeliké věci královské. Máte také Levity správce mezi sebou; posiltež se a zmužile sobě počinejte, a budeť Hospodin s tím, kdož bude dobrý.
- KAPITOLA 20.
- Válka proti Jozafatovi, zle se svedla, 26. a on po obdržném vítězství stovaryžív se a Ochoziašem, trestán jest od Boha.
- I stalo se potom, že přitáhli synové Moáb a synové Ammon, a s nimi některý od Ammonitských, proti Jozafatovi na vojnu.
2. A přisedše, oznámili Jozafatovi, řkouce: Přitáhlo proti tobě množství veliké z zámoří z země Syrské, a aj, jsou v Hasesontamar, jenž jest Engadi.
3. I ulekl se, a obrátil Jozafat tvář svou k hledání Hospodina, a vyhlásil pást všemu lidu Judskému.
4. A tak shromáždil se lid Judský, aby hledali Hospodina. Také i ze všech měst Judských sešli se hledati Hospodina.
5. Tedy stál Jozafat v shromáždění Judském a Jeruzalémě, v domě Hospodinově před stínovou, 6. A řekl: Hospodine, Bože otče našich, zdaliž ty sám nejsi Bohem na nebi? Zdaliž ty nepanuješ nade

všemi královstvími národů? Zdáliž v ruce * tvé není síly a moci, tak ože není, kdo by se mohl postavit proti tobě? *^{1 Par. 28. 12. 21. Par. 14. 11.}

7. Zdáliž jsi ty, Bože náš, nevyhnanal obyvatele země této před tváří lidu svého Izraelského, a dal jsi jí semeni Abrahama, mlouvnika svého na věky?

8. Kterizto bydlili v ní, a vzdělali tobě v ní svatyni, jménu tvému, Kfouce:

9. Jestliže by * na nás přišly zlé věci, mč pomst, bud morová rána, bud hlad, postavíme se před tímto domem a před tebou, (poněvadž jméno tvé jest v domě tomto), a budeme volati k tobě v úzkostech svých, i vyslyšíš a vysvobodíš. *^{2. 6. 28.}

10. A nyní, aj, synové Ammon a Moab, a hora Seir, * skrze něž jsi nedopustil jíti Izraelovi, když se brali z země Egyptské, ale uhnuli se od nich, a nepohubili jich. *^{4. 35. 19. 28.}

11. Aj hle, oni odpalceji se nám, přitáhse, aby nás vyhnali z dědictví tvého, kteráž jsi právem děditným dal nám.

12. Bože náš, zdali jich souditi nebudese? V násť zajisté není žádně síly proti množství tomuto velikému, kteráž táhne proti nám, aniž my víme, co bychom činiti měli, toliko na tě patří oči naše.

13. Všecken také lid Judský stáli před Hospodinem, též i dítky jich, ženy i synové jejich.

14. Jachaziel pak syn Zachariáše syna Benaiášova, syna Jehielova, Azafoých, nadšen jsa duchem Hospodinovým, u prostřed toho shromáždění,

15. Řekl: Pozorujte všecken Judo a obyvatele Jeruzalémský, i ty králi Jozafate. Takto vám pravi Hospodin: Nebojte se vy, ani se lekejte množství tohoto velikého; nebo ne váš bude boj, ale Boží.

16. Zitra vytáhnete proti nim, aj, oni potáhnou po straní Ziz, a naleznete je při konci údolí naproti poušti Jeruel.

17. Nebudete vy bojovati tuto. Postavte se, stůjte a vizte vysvobození Hospodinova při sobě, ó Judo a Jeruzaléme. Nebojte se, aniž se strachujete; zřítva vyjděte proti nim, a Hospodin bude s vámi.

18. I sklonil se Jozafat tváří k ze-

mi, a všecken lid Judský i obyvatelé Jeruzalémský padli před Hospodinem, klanějice se Hospodinu.

19. Vstali pak Levitové z synů Kahat a z synů Chóre, aby chválili Hospodina Boha Izraelského hlasem velikým a vysokým.

20. Potom vstavše ráno, vytáhli na poušť Tekoa. A když vycházeli, stal Jozafat a řekl: Slyšte mne, Judo a obyvatele Jeruzalémský. * Věřte v Hospodina Boha svého, a stane se vám věrně: věřte prokům jeho, a šťastně se vám povede. *^{12. 28. 16.}

21. A tak poradiv se s lidem, postavil zpěváky Hospodinu, aby chválili okras svatosti, a když by vycházeli sšikovati k boji, aby oni napřed šli a říkali: * Oslavujte Hospodina, nebo na věky mlouvnosti jeho. *^{2. 106. 1.}

22. Tu chvíli pak, když oni začali zpěv a chválení, obrátil Hospodin ty, kteráž byli v zálohách, na syny Ammon, Moab a obypatělé hory Seir, ješto však byli přítáhli proti Judovi, a tak sami se bili.

23. Nebo povstali: synové Ammon a Moabští proti obypatelům hory Seir, aby zmrdovali a sňaliúdi je. A když dokonali boj proti obypatelům hory Seir, pomáhali sobě a hubili jedni druhé.

24. Mezi tím lid Judský přítáhl k stráží, kteráž jest na poušti, a uležel to množství, a aj, mrtví leželi na zemi, aniž kdo ušel.

25. Pročež přistoupil Jozafat s lidem svým, aby rozebrali loupeže jejich, a nalezli u nich hojnost zboží i klénosti na tělech zbitých. I rozbitovali toho mezi sebou, tak že unesli němohli; za tři dni dělili ty loupeže, proto že jich mnoho bylo.

26. V den pak čtvrtý shromáždili se do údolí Beracha, a Jozafat rořečili Hospodinu, protož nazvali jméno místa toho údolí Beracha až do dnešního dne.

27. Zatím obrátili se všickni muži Judští a Jeruzalémský, a Jozafat před nimi, aby se navrátili do Jeruzaléma s veselím; nebo byl obveselil je Hospodin nad nepřáteli jejich.

28. I vešli do Jeruzaléma s loutnami a harfami a s trubami do domu Hospodinova.

29. Tedy * připadl strach Boží na všecka království zemská, když u-

slýšeli, že Hospodin bojoval proti nepřítelům lidu Izraelského. *^{14. 14. 17. 10.}

30. A tak v pokoji bylo království Jozafatovo; nebo * odpoučiti dal jemu Bůh jeho odevšad. *^{14. 6.}

31. Kratoval pak Jozafat nad Judou. Vc třidcti pěti letech byl, když královati začal, a pětmedicímá let kratoval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Azuba, dcera Silchi.

32. A chodil po cestě Azy otce svého, aniž se uchýlil od ní, čině Hospodinovým.

33. A však výsosti nebyly zkaženy, nebo ještě lid byl nenastrožil srdce svého k Bohu otců svých.

34. O jiných pak věcech Jozafatových, prvních i posledních, se psáno jest v knihách Jého syna Chanani, kterémuž bylo poručeno, aby to vložil do knihy o králích Izraelských.

35. Potom stovaryšil se Jozafat král Judský s Ochoziášem králem Izraelským, kterýž sobě bezbožně počínal.

36. Stovaryšil se pak s nim proto, aby nadělal lodí, kteráž by přecházely přes moře. I nadělali lodí v Aziongaber.

37. Protož prorokoval Eliezer syn Dodavahův z Maresa Elietzer syno fatovi, řka: Jakž jsi se stovaryšil s Ochoziášem, roztrhl Hospodin skutky tvé. I strokotány jsou lodě, a tak němohl se doplaviti přes moře.

KAPITOLA 21.

Utroustení i jimi hñehové Jehoramovi. 6. Válka s Idumejskými. 13. Nemoc i smrt jeho.

Potom usnul Jozafat s otcí svými, a pochovan jest s nimi v městě Davidově. I kratoval * Jehoram syn jeho místo něho. *^{11. Ksa. 1. 16.}

2. Měl pak bratři, syny Jozafatovy, Azariáše, Jehiele, Zachariáše, Azariáše, Michaele a Sefatiáše. Všickni ti byli synové Jozafata krále Izraelského.

3. Kterýmž byl dal otec jejich darů mnoho, stříbra a zlata, a věcí dražých, s městy hrazenými v Judstvu, království pak dal Jehoramovi, proto že on byl prvorozený.

4. I uvázal se Jehoram v království otce svého, a zmocniv se, zmrdoval všecky bratři své mečem, ano i syny jeho a

429 ano i některé z knížat Izraelských.

5. Ve dvou a třidcti letech byl Jehoram, když počal královati, a osm let kratoval v Jeruzalémě.

6. A chodil po cestě králů Izraelských, tak jako činil dům Achabův; nebo dceru Achabovu měl za manželku, a činil zlé věci před očima Hospodinovým.

7. Hospodin však nechtěl zabláditu domu Davidova, pro smilouvu, kterouž byl učinil s Davidem, a poněvadž byl řekl, že dá jemu svici i synům jeho po všecky dny. *^{11. Sam. 7. 12.}

8. Ve dnech jeho odstoupili Idumejští, aby nebyli poddáni Judovi, a ustanovili nad sebou krále.

9. Pročež přítáhl Jehoram s knížaty svými, i se všemi vozy svými, a vstav v noci porazil Idumejské, kteráž jej byli obkličili, i nejmnoho vozů jeho.

10. Však předce vytáhli se Idumejští za manství Judova až do tohoto dne. Tehož času zprotilo se i Lebno, aby nebylo pod jeho moci, proto že opustil Hospodina Boha otců svých.

11. Presto nadělal výsosti po horech Judských, a uvedl v smilství obyvatele Jeruzalémské, nýbrž dostiřil jako i Judské.

12. I přišlo k němu psaní od Eliáše proroka, řkoucího: Toto pravi Hospodin Bůh Davida otce tvého: Proto že jsi nechodil po cestách Jozafata otce svého, a po cestách Azy krále Judského.

13. Ale chodil jsi po cestě králů Izraelských, a uvedl jsi v smilství Judu i obyvatele Jeruzalémské, tak jako jest v smilství uvedl dům Achabův Izrael, nadto i bratři své, rodinu otce svého, lepší než jsi sám, zmrdoval jsi.

14. Aj, Hospodin uvede ránu velikou na lid tvůj a na syny tvé, na ženy tvé a na všecko jméni tvé, nemocí střev svých, až z tebe vyjdou střeva tvá pro nemoc rozmáhající se den ode dne.

16. A tak vzbudil Hospodin proti Jehoramovi ducha Filistinských a Arabských, kteráž jsou při konci náč Chussimských.

17. Kteráž vytáhnese proti zemi Judské, vtrhli do ní, a rozchvátali všecko jméni, kteráž se nalezlo v domě královském, ano i syny jeho a

ženy jeho, tak že mu nezůstalo žádného syna kromě Joachaza, nejmladšího z synů jeho.

18. Potom pak po všem ranil jej Hospodin na stěvách jeho nemocí nezhojitelnou.

19. A když se to den po dni rozmáhalo, a již čas vycházel, přeběhnul dvou let, vyšla stěva jeho pro nemoc jeho, i umřel na hrozných bolestech. A nepálil mu lid jeho vonných účel, jako pářili otcům jeho.

20. Ve třiceti a ve dvou letech byl, když kralovali počal, a osm let kraloval v Jeruzalémě, a sešel tak, že po něm netoužili. A však jej pochováli v městě Davidově, ale ne v hrobích královských.

*k.24,25.

KAPITOLA 22.

Kralování Ochoziášovo, 8. pomsta Boží nad ním i domem Achabovým. 10. Ukृतnost Atalie.

Tedy ustanovili krále obyvatelé Jeruzalémští Ochoziáš, syna jeho nejmladšího, místo něho; nebo všechny starší byli houf lefříků, kteříž přitáhli s Arabskými do ležení. A tak kraloval Ochoziáš syn Jerorama krále Judského.

2. Ve čtyřiceti a dvou letech byl Ochoziáš, když kralovati počal, a jediný rok kraloval v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho O Atalia dcera Amri.

3. I on také chodil po cestách domu Achabova, nebo matka jeho nabádala jej k nepobožnosti.

4. Protož činil zlé věci před očima Hospodinovými, jako dům Achabův; ty on měl zajisté rádece po smrti otce svého, k zahynutí svému.

5. Nebo radou jejich se spravoval, a táhl s Joramem synem Achabovým, králem Izraelským, na vojnu proti Hazaelovi králi Sýrskému do Ramot Galád, kdežto ranil Sýrští Jorama.

6. Kterých navrátil se, aby se bojíli v Jezeel; nebo měl rány, kteréž mu učinil v Ráma, když bojoval s Hazaelem králem Sýrským. V tom Azariáš syn Jerorama krále Judského sstoupil, aby navštívil Jorama syna Achabova v Jezeel, kterýž tam nemocen byl.

7. Byla pak to ku pádu od Boha Ochoziášovi, že přišel k Joramovi. Nebo jakž přišel, vyjel s Joramem

proti Jéhu synu Namsi, kteréhož byl pomazal Hospodin, aby vyplnil dům Achabův.

8. Tedy stalo se, když měl Jéhu nad domem Achabovým, že našel knížata Judská, a syny bratří Ochoziášových, kteréž sloužili Ochoziášovi, i zmrdoval je.

9. Potom hledalce i Ochoziáš, jal jej, an se pokrývá v Samari, a přivedše ho k Jéhu, zabil jej a pochováli; nebo řekl: Synť jest Jozafátův, kterýž hledal Hospodina celým srdcem svým. A tak nebylo žádného více z domu Ochoziášova, kterýž by měl moc k obdržení kralovství.

10. Pročež Atalia matka Ochoziášova viduici, že umřel syn její, vstávši, pomordovala všecko símě královské domu Judského.

*II Král.11.1.

11. Ale Jozabát dcera králova vzala Joasa syna Ochoziášova, a tajně ho uchovávali v prostředku synů královských, kteréž mordováni byli, schovala jej s chůvou jeho v pokoji, kdež lůže byla. I skrýla ho Jozabát dcera krále Jerorama, manželka Jojady kněze; (nebo ona byla sestra Ochoziášova) před Atalií, aby ho nezamorodovala.

12. I byl s nimi v domě Božím, skryl jsa za šest let, v nichž Atalia kralovala v té zemi.

KAPITOLA 23.

Kralování Joasovo, 12. a smrt Atalie.

Léta pak sedmého posilnil se Jojada, a pojal s sebou v smlouvu setniky, Azariáše syna Jerohanova, a Izmaele syna Obédova, a Maasiáše syna Adaiášova, a Elizafata, syna Zichri.

2. Kterých obcházejíce zemi Judskou, shromáždili Levity ze všech měst Judských, a přední z otcovských čeledí Izraelských, a přišli do Jeruzaléma.

3. I učinilo všecko to shromáždění smlouvu domě Božím s králem. Byl pak jim řekl Jojada: Ať syn králův kralovati bude, jakož mluvil Hospodin o synech Davidových.

4. Tatof jest věc, kterouž učiníte: Třetí díl vas, kteréž přicházíte v sobotu z kněží a Levitů, budou vrátými.

5. Třetí pak díl bude při domě

králova, a třetí díl u brány přední, ale všecken díl bude v síních domu Hospodinův.

6. Aníž kdo vcházej do domu Hospodina kromě kněží a těch Levitů, kteréž konají služby. Ti ať vcházejí, nebo svatí jsou, všecken pak lid at drží stráž Hospodinovu.

7. I obstoupil Levitové krále vůkol, jeden každý máje braň svou v rukou svých, a kdož by šel do domu, ať umře. A buďte při králi, když bude vcházeť, i když bude vycházeti.

8. Tedy učinili Levitové a všecken Jůda všecko, cožkoli přikázal Jojada kněz, a vzali jeden každý muze své, kteréž přicházeli v sobotu, a kteréž odcházeli v sobotu, nebo byl nepropustil Jojada kněz žádné střidy.

9. I dal Jojada kněz setníkům kopí a pavězy i stíty, kteréž byli krále Davida, jenž byli v domě Božím.

10. A postavil všecken lid, (a jeden každý měl braň v ruce své), od pravé strany domu až do levé strany domu, proti oltáři a proti domu, při králi všudy vůkol.

11. A tak vyvedli syna králova, a vstoupil na něj korunu královskou a ozdobu. I ustanovili jej králem, a pomazal ho Jojada a synové jeho, a říkali: Živ buď králi!

12. V tom uslyševši Atalia hřmot sbíhajícího se lidu, a chváleho krále, vešla k lidu do domu Hospodinova.

13. A když pohleděla, a ať král stál na místě vyšším, kudyž se vcháží, a knížata i trubáci podle krále, a všecken lid země veselící se, a zvučící na trouby, a zpěváci s nástroji hudebnými, a ti, kteréž předčili v zpívání. Tedy roztrhla Atalia roucho své, a řekla: Spiknutí, spiknutí!

14. Ale Jojada kněz rozkázal vyjiti setníkům, hejtmanům vojska řadu, a kdož by za ni šel, ať jest zabit mečem. Nebo byl řekl kněz: Nezbijete jí v domě Hospodinově.

15. A když se jí rozstoupili s obou stran, šla kudy se chodí k braně konšké k domu královskému, a tu jí zabil.

16. Tedy Jojada učinil smlouvu mezi Hospodinem a mezi všim li-

dem, i mezi králem, aby byli lid Hospodinův.

17. Potom šel všecken lid do domu Bálova a zborili jej i oltáře jeho, a obrazy stroskovali. Matana pak kněze Bálova zabil před oltářem.

18. I uvedl zase Jojada úředníky domu Hospodinova pod moc kněží a Levitů, kteréž byl rozdělil David v domě Hospodinově, aby obětovali zápaly Hospodinův, jakož psáno jest v zakoně Mojžišově, s veselím a zpíváním podle nařízení Davidova.

19. Postavil také vrátě u vrat domu Hospodinova, aby tam nevácházeli poškrvnení jakoužkoli věcí.

20. A pojav setniky a znamenitéjší, a ty, kteréž správu drželi nad lidem, i všecken lid země, provázal krále z domu Hospodinova. I šli branou horější do domu královského, a posadili krále na stoličce královské.

21. I veselil se všecken lid země, a místo se upokojilo, jakž Atalia zabil mečem.

KAPITOLA 24.

Opravění chrámu od Joasa. 16. Smrt Joasova. 17. Modlářství 21. a ukrutnost Joasova, 23. válka proti němu, 25. i smrt jeho.

V sedmi letech byl Joas, když počal kralovati, a čtyřiceti let kraloval v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Sebia z Bersabé.

2. A činil Joas to, což pravého bylo před očima Hospodinovými po všecky dny kněze Jojady.

3. Mezi tím vzal mu Jojada dvě ženy, i plodil syny a dcery.

4. Potom pak uložil v srdci Joas, aby opravil dům Hospodinův.

5. I shromáždil kněží a Levity, a řekl jim: Vyjděte do měst Judských, a vyberejte ode všeho Izraele peníze, na opravu domu Boha vašeho na každý rok, vy pak pospěte s tou věcí. Ale nepospíchejte Levitové.

6. Protož povolav král Jojady, přednější kněze, řekl jemu: Proč nepřidržíš Levitů, aby snesli z Judstva a z Jeruzaléma s sbírku Mojžiše služebníka Hospodinova a shromáždění všeho Izraele k stánku svědeckví?

7. Nebo Atalia bezbožná a synové její vlamali se do domu Bo-

25. Byl pak živ Amaziáš syn Joasův, král Judský, po smrti Joasa patnácté let.

26. Ale o jiných činech Amaziášových, prvnick i posledních, vyprávěno jest v knize o králcích Judských a Izraelských. ^{*II Král.14,1 násl.}

27. Od toho zajisté času, jakž se spustil Amaziáš Hospodina, spikl se jedovatě proti němu v Jeruzalémě. A když utekl do Lachis, poslali za ním do Lachis, a zabil jej tam.

28. A přinesse ho na koních, pochováli jej s otci jeho v městě Judově.

KAPITOLA 26.

Uziášovo království, 6. vítězství, 9. hospodářství, 11. vojáko, 16. větečnost, 19. malomocenství, 23. i smrt.

Tedy všecken lid Judský vzal Uziáše, kterýž byl v šestnácti letech, a ustanovil jej za krále na místě otce jeho Amaziáše. ^{*II Král.14,21.}

2. Onť jest vzdělal Eliot, a dobyl ho zase Judovi, když již umřel král s otci svými.

3. V šestnácti letech byl Uziáš, když královali počal, a královal padesát a dvě léta v Jeruzalémě. Jméno pak matky jeho Jecholia z Jeruzaléma.

4. Ten činil to, což pravěho bylo před očima Hospodinovýmá, podlé všeho, což byl činil Amaziáš otec jeho. ^{*k.25,2.}

5. A hledal s pilností Boha ve dnech Zachariáše, rozumějíctiho vidění Božímú, a po ty dny, v nichž hledal Hospodina, šťastný prospěch dal jemu Bůh.

6. Nebo vytáhl, bojoval proti Filistinským, a probořil zed města Gat, a zed města Jabne, i zed města Azotu, a vystavěl města okolo Azotu, i v zemi Filistinské.

7. Bůh zajisté pomáhal jemu proti Filistinským a Gurbal, i proti kterých vydíli v Gurbal, i proti Maonitiským.

8. I dávali Ammonitští dary Uziášovi, a rozneslo se jméno jeho až do Egypta; nebo zsilil se na nejvyšší.

9. A vzdělal Uziáš věže v Jeruzalémě u brány úhlové, a u brány údolí, a u Mikzoa, i upevnil je.

10. Vystavěl také věže na poušti,

a vykopal studnic mnoho, proto že měl stád mnoho, jakož při údolí tak i na rovinách, oráče folikéž a vinaře po horách i na mistech úrodných; nebo laskav byl na roli.

11. Měl také Uziáš vojsko bojovníků, vycházejících k boji po houfích v jistém počtu, jakž vyčítáni byli od Jéhieka kanclíře, a Maaseiše úředníka, uvedené pod správou Chananiášovi knížeti královskému.

12. Všecken počet knížat četlých otcovských, mužů udatných, dva tisíce a šest set.

13. A pod spravou jejich lidu válečného třikrát sto tisíc, sedm tisíc a pět set bojovníků udatných, aby pomáhali králi proti nepříteli.

14. Připravil pak Uziáš všemu tomu vojsku pavězy, kopl, lebky, pancíře, lucičstí i kameni prakové.

15. Nadělal také v Jeruzalémě vitpně vymyšlených nástrojů válečných, aby byli na věžech a na úhlech k střelení strelami a kamením velikým. I rozseli se jméno jeho daleko, proto že divně pomoci měl, až se i zmocnil.

16. Ale když se zmocnil, pozdvihlo se srdce jeho k zahynutí jeho, a zhrěšil proti Hospodinu Bohu svému; nebo všel do chrámu Hospodinova, aby kadil na oltáři, na němž se kadivolo.

17. I všel za ním Azariáš kněz, a s ním jiných kněží Hospodinových osmdesát, mužů udatných.

18. Kteríž postavili se proti Uziášovi králi, a mluvili jemu: Ne tobě, Uziáši, náleží kaditi Hospodinu, ale kněžím, synům Aronovým, kteříž posvěceni jsou, aby zhrěšili, a vyjdí z svatyně, nebo jsi před Hospodinem Bohem. ^{*IV M.18,7.}

19. Pročž rozněval se Uziáš, (v ruce pak své měl kadidlnici, aby kadil.) A když se spouzel na kněží, ukázalo se malomocenství na čele jeho před kněžím v domě Hospodinově u oltáře, na němž se kadilo.

20. A pohlédv na něj Azariáš, nejvyšší kněz, a všickni kněží, a aj, byl malomocný na čele svém. Protož rychle jej vyvedli ven, nejvyšší, a ním se utul vyjít, proto že ho raml Hospodin.

21. A tak byl Uziáš král malomocný až do dne smrti své, a by-

dlil v domě obzvláštním, ja malomocný; nebo byl vyobcován z domu Hospodinova. Mezi tím Joasův syn jeho byl nad domem královským, soudě lid země.

22. O jiných pak věcech Uziášových, prvnick i posledních, psal Uziáš prorok, syn Amosův. ^{*Iz.1,1.}

23. I usnul Uziáš s otci svými, a pochováli jej s otci jeho na poli hrobů královských; nebo řekl: Malomocný jest. I královal Joasův syn jeho místo něho.

KAPITOLA 27.

Králování Joasovo, 5. vítězství nad Ammonitiskými, 9. smrt jeho.

V pětmetcímá letech byl Joas, když počal královat, a šestnáct let královal v Jeruzalémě. Jméno matky jeho Jerusa dcera Sádochova. ^{*II Král.15,38.}

2. Kteríž činil to, což pravěho bylo před očima Hospodinovýmá, podlé všeho, což činil Uziáš otec jeho, kromě že nevěšel do chrámu Hospodinova, a lid ještě porušeny byl.

3. On ustavěl bránu domu Hospodinova hořejší, a na zdi Ofel mnoho stávl.

4. Nadto vystavěl i města na horách Judských, a v lesích zdělal zámky a věže. ^{*k.26,10.}

5. On také bojoval s králem synů Ammon, a zmocnil se jich i dali centněř stříbra, a deset tisíc měř pšenice, a jětmene deset tisíců. Toľikž dal mu synové Ammon i léta druhého i třetio.

6. A tak zsilil se Joas; nebo nastrojil cesty své před Hospodinem Bohem svým.

7. O jiných pak věcech Joasových, a o všech válkách i cestách jeho, zapsáno jest v knize o králcích Izraelských a Judských. ^{*II Král.15,39.}

8. V pětmetcímá letech byl, když královat začal, a šestnáct let královal v Jeruzalémě. ^{*v.1.}

9. I usnul Joas s otci svými, a pochováli jej v městě Davidově, a královal Achas syn jeho místo něho. ^{*k.28,1.}

KAPITOLA 28.

Resboňný Achas 5. poražen a smoužen les od nepřátel, 7. potom umřel.

Ve dvaceti letech byl Achas, když počal královat, a šestnácté

let královal v Jeruzalémě, a nečinil toho, což pravěho bylo před očima Hospodinovýmá, jako David otec jeho. ^{*II Král.16,1.}

2. Ale chodil po cestách králů Izraelských, nýbrž nadělal také *střinu modlářských. ^{*k.17,3.11 M.34,17.}

3. Přesto i sám kadival v údolí Benhinom, a pálii sny své ohněm podlé ohavnosti pohani, kterých vyhnal Hospodin před syny Izraelskými.

4. A oběťoval i kadival na výsostech, a na pahrbcích i pod každým stromem zeleným. ^{*II Král.14,98.}

5. Protož dal jej Hospodin Bůh jeho v ruku krále Syrského. Kteríž porazivše jej, zajali odtud množství veliké, a přivedli je do Damasku. Nad to i v ruku krále Izraelského dán jest, kterýž porazil jej porážkou velikou. ^{*II Král.16,6,6.}

6. Nebo pomordoval Pekach syn Romeliášův v Judstvu sto a dvačet tisíců dne jednoho, vše mužů udatných, proto že opustil Hospodina Bona otci svých.

7. Zabil také Zichri, rytíř Efraimský Maaseiše syna králova, a Azrikama, správce domu jeho, a Elkána, druhého po králi.

8. Nadto zajali též synové Izraelských z bratří svých dvakrát sto tisíc žen, synů a dcer, ano i kořisti mnoho nabrali od nich, a vezli loupež do Samari.

9. Byl pak tu prorok Hospodinův, jménem Oded, kterýž vyšel proti vojsku přicházejícímu do Samari, řekl jim: Hle, rozněvav se Hospodin Bůh otců vašich na Judské, pomordoval v prchlivosti, kteráž až k něbi dosáhla.

10. A ještě Judské a Jeruzalémské myslite sobě podobiti za pacholky a děvky. Zdalíž i vy, i vy, jste bez hráchů proti Hospodinu Bohu vašemu?

11. A protož nyní poslechněte mne, a doveďte zase zajaté, a jste zajali z bratří svých; nebo jinak hněv prchlivosti Hospodinovy bude proti vám.

12. Tedy povstali někteří z předních synů Efraimových: Azariáš syn Jochananův, Berechiáš syn Mesilimotův, Ezechiáš syn Sallumův, a Amaza syn Chadlatův proti těm, kteříž se vracovali z té vojny.

13. A řekl jim: Nepřivedete sem těch zajatých; nebo vinu proti Hospodinu myslíte na nás uvést, přivážejíce hříchy našich a provinění našich. Veliký té zajisté hřích náš a prchlivost hněvu proti Izraelovi.

14. Takž nechali vojáci těch zajatých i kofistí svých před knížaty a všim shromážděním.

15. A přičinivše se muži někteří ze jména znamenání, vzali ty zajaté, a všecky, kteřížkoli z nich nebyli oděni, přiodili je z těch korstí. A když je zobáceli a zobovali, nakrmili i napojili, ano i pomazali, a zpravodili na oslech, každého nemocného z nich, a dovedli ho do Jericha: města palmového k bratřím jejich, potom navrátili se do Samarií. *Přil.28.1.22.

16. Toho času poslal král Achas k kráľům Assyřským, aby mu pomoc dali.

17. Nebo ještě přitáhli i Idumejští, a zbilí některé z Judských, a jiné zajali.

18. Nadto i Filiistínští učinili vpád do měst, na rovinách k straně poslední Judstva, a vzali Betsemes a Aialon, a Gederot, a Socho, i vsi jeho, a Tamna i vsi jeho, a Gimzo i vsi jeho, a bydlili v nich.

19. Tak zajisté ponižoval Hospodin Judy pro Achasa krále Izraelského, proto že odvrátil Judu, aby naprosto převrácené činil proti Hospodinu.

20. A tak přitáhli k němu Tiglatfalazar král Assyřský, a více ho sužoval, nežli mu pomáhal.

21. A ačkoli Achas vzal z domu Hospodinova a domu kráľovského, i od kníza, a dal králi Assyřskému, však nedal jemu pomoci.

22. V který pak koli čas byl sužován, tím větší převrácenost páchal proti Hospodinu. Takový byl král Achas.

23. Nebo oběťoval bohům Damaš-Poněvaž bohové kráľů Syřských pomáhají jim, tím obětovatí budu, aby mně pomáhali. Ale oni byli ku pádu jemu, ano i všemu Izraeli.

24. Pročez shromáždív Achas * nádobu domu Božího, osekal je, a zamkl dvěře domu Hospodinova, a nadělal sobě oltářů při každém úhlu v Jeruzalémě. *K.29.19.

25. Ano i v každém městě Judským zdělal výsost, aby kadil bohům cizím; a tak popouzel k hněvu Hospodina Boha otců svých.

26. O jiných pak věcech jeho, a o všech cestách jeho, prvích i posledních, zapsáno jest: v knize kráľů Judských: a Izraelských.

27. I usnul Achas s otcí svými, a pochovali jej v městě Jeruzalémě; nebo nevížili * ho do hrobů kráľů Izraelských. I kráľoval Ezechiáš syn jeho místo něho. *K.21.20; 24.25.

KAPITOLA 29.

Chrást i náboženství obnovil Ezechiáš 4. Napomenul Levitů. 12. Poaluženství, 21. oběti i jiné služby jejich.

Ezechiáš * kráľoval počal, když byl v pětémcítmu letech, a dva-dceť devět let kráľoval v Jeruzalémě. Jméno matky jeho bylo Abia dcera Zachariášova. *I. Král.18.1.

2. A činil to, což pravého bylo před očima Hospodinovými, podle všech věcí, kteréž činil David otec jeho.

3. On prvního léta kráľování svého měsíce prvního otevřel dvěře domu Hospodinova, a opravil je.

4. Uvedl také kněží a Levity, shromáždív je do ulice východní.

5. A řekl jim: Slyšte mne, Levitové. Nyni posvěťte se, posvěťte také i domu Hospodina Boha otců vašich, a vynesete nečistotu z svatyně.

6. Neboť zhřěšili otcové naši, a činili zlé věci před očima Hospodina Boha našeho, opouštějice jej, a odvracujice tvář svou od stánku Hospodinova, obracejice se hrbelem k němu.

7. Zavřeli * také dvěře síně, a zhasili lampy, a kadidlem nekadtyni Bohu Izraelskému. *K.29.24.

8. Protož rozhněval se Hospodin na Judu a na Jeruzalém, a vydal je v posmykání, zpuštění a ku podivení, jakož sami očima svými vidíte.

9. A aj, padli * otcové naši od meče, a synové naši i dcery naše a manželky naše zajaty jsou pro tu přičinu. *K.29.6.násel.

10. Nyni tedy umínil jsem učiniti smlouvu s Hospodinem Bohem Izraelským, aby odvrátil od nás hněv prchlivosti své.

11. Synové moji, nebudtež již. Vášť jest zajisté vyvolil Hospodin, abyste stojice před ním, sloužili jemu, a byli služebníci jeho, a kadili.

12. Tedy povstali Levitové tyto: Machat syn Amasai, a Joel syn Azariášův z synů Kahat; z synů pak Merari: Cis syn Abdi, a Azariáš syn Jehalleelův; a z Gersonitů: Joach syn Zimma, a Eden syn Joachův.

13. Též z synů Elizafanových: Simri a Jehiel; z synů pak Azafových: Zachariáš a Mataniáš.

14. A z synů Hemanových: Jehochiel a Simei; z synů pak Jedutových: Semaiáš a Uzziel.

15. I shromáždili bratři své, kteříž posvětili se, přišli podle rozkázání kráľova a slov Hospodinových, aby vyčistili dům Hospodinův.

16. A všedše kněží do domu Hospodinova, aby jej vyčistili, vynesli všelijkou nečistotu, kterouž našli v chrámě Hospodinově, do síně domu Hospodinova. Levitové pak pobravše to, vynesli ven ku potoku Cedron.

17. Začali pak prvního dne měsíce prvního posvěcovati, a dne osmého téhož měsíce vesli do síně Hospodinovy, a posvěcovali domu Hospodinova za osm dní, a dne šestnáctého měsíce prvního dokonali.

18. Tedy vešli k Ezechiášovi králi, a řekli: Vyčistili jsme všecken dům Hospodinův, i oltář zápalu, i všecky nádoby jeho, i stůl předložený a všecky nádoby jeho.

19. Všecky také nádoby, * kteréž byl zavřel král Achas za kráľování svého, když převrácené činil, připravili jsme a posvětili, a aj, jsou před oltářem Hospodinovým. *K.29.24.

20. Potom vstav ráno Ezechiáš král, shromáždil úředníky města, a vstoupil do domu Hospodinova.

21. A přivedli volků sedm, a skopců sedm, a beránků sedm, a kozlův sedm, a za Judu, a za kráľovství, a za svatyni, a za Judu; a rozkázal synům Aronovým kněžím, aby obětovali na oltáři Hospodinovu.

22. Takž zbili voly ty, a kněží berouce krev jejich, kropili na oltář. Zbili též i skopce a pokropovali krev jejich oltáře; zbili také i beránky, a krev jejich kropili na oltář.

23. Přivedli i kozly k oběti za hřích před krále i shromáždění, kteříž vložili ruce své na ně.

24. I zbili je kněží a vyčistili krev jejich oltář k očistění všeho Izraete; nebo za všecken lid Iz-

raelský rozkázal král obětovati zápal a oběti za hřích.

25. Postavil zase i Levity v domě Hospodinově s cymbály, loutnami a harfami podle * rozkázání Davidova, a Gáda proroka kráľovského, a Nátana proroka; nebo od Hospodina bylo přikázáno skrze proroky jeho. *I. Par.25.1.

26. A tak stáli Levitové s nástroji Davidovými a kněží s trubami.

27. I rozkázal Ezechiáš, aby obětovali zápal na oltáři. A když se začala obět zápalná, začal se zpěv Hospodinův a troubení i zpěbové ského.

28. Všecko pak shromáždění klanělo se, když zpěváci zpívali, a trubáci troubili, a to vše, až se dokonal zápal.

29. A když dokonali obětování zápalu, sklonil se král a všickni, kteříž byli s ním, a poklonu učinili.

30. Tedy přikázal Ezechiáš král i knížata Levitům, aby chválili Hospodina slovy Davidovými a Azata proroka. I chválili s velikým veselím, a sklánějice se, poklonu činili. *I. Par.24.8.

31. Potom mluvil Ezechiáš, řka: Nyni jste posvětili rukou svých Hospodinu. Přistupte, a přivedte oběti vítězné a oběti chvály do domu Hospodinova. Protož přivtězné a oběti chvály, ano i každý z srdce ochotného k zápalným obětem,

32. Tak že počet obětí zápalných, kteréž přivedlo shromáždění to, byl volů sedmdesáte, skopců sto, beránků dvě stě, všecko to na obět zápalnou Hospodinu.

33. Jiných pak věcí posvěcených bylo volů šest set, a ovec tři tisíce.

34. Kněží však bylo * málo, tak že nemohli postaciti vytaňovati z koží všech obětí zápalných. Pročez pomáhali jim bratři jejich Levitové, až i dokonali dílo to; a dokud se neposvětili jiní kněží; nebo Levitové byli hotovější ku posvěcení se, nežli kněží. *K.30.3.

35. K tomu k zápalům bylo množství veliké * tuků z obětí pokojných a obětí mokrych, kromě jiných zápalů. A tak vykonána byla služba domu Hospodinova. *III. M.3.8.

36. A veselil se Ezechiáš i všechny lid, že Bůh byl nastrojil lid, tak aby se ta věc rychle spravila.

KAPITOLA 30.

Slavní Fázé od Ezechiáše, a lidu Izraelského i Judského.

Potom poslal Ezechiáš ke všemu lidu Izraelskému a Judskému, psal také listy k Efraimovi a Manasse, aby přišli do domu Hospodínova do Jeruzaléma. * a slavili veliknoc Hospodinu Bohu Izraelskému.

2. Snesli se pak byli na tom král i kníza jeho, i všecko shromáždění v Jeruzalémě, aby slavili veliknoc měsíce druhého.

3. Nebo nemohli slaviti toho času, proto že kněží posvěcených se nedostávalo, aniž se lid byl shromáždil do Jeruzaléma.

4. I vidělo se to za dobré králi i všemu množství.

5. A usoudili, aby provolali dali po všem Izraeli, od Bersabě až do Dan, aby přišli k slavení veliknoc Hospodinu Bohu Izraelskému do Jeruzaléma; nebo již byl dávno neslavili tak, jakž psáno jest.

6. Protož šli poslové s listy od krále a od kníza jeho po vši zemi Izraelské a Judské s rozkazem královským tímto: Synové Izraelské, obraťte se k Hospodinu Bohu Abrahamovu, Izákovu a Izraelovu, i obraťte se k ostatkům, kteříž jste koli zmizli ruky králi Assyryšských.

7. A nebyvejte jako otcové vaši a bratři vaši, kteříž převrácené činili proti Hospodinu Bohu otců svých, protože dal je v zpuštění, jakž sami vidíte.

8. Nyni tedy nezavrzujte šíji svých tak, jako otcové vaši. Podaňte ruky Hospodinu, a podte do svatyně jeho, kteréž posvětil na věky, a služte Hospodinu Bohu svému, odvrátí se od vás hněv přehlívosí jeho.

9. Nebo obrátíte-li se k Hospodinu, bratři vaši i synové vaši milosrdenství obdrží u těch, kteříž je zjímali, tak že se navrátí do země této. Milosrdný zajisté a dobrotivý jest Hospodín Bůh váš, aniž odvrátí tváří od vás, jestliže se obrátíte k němu.

10. Když pak ti poslové chodili z města do města po kraji Efraim

a Manasse až do Zabulon, * posmívali se a utrhali jim. *1.M.9.14.

11. Ale však někteří z Asser, Manasses a Zabulon, poníživše se, přišli do Jeruzaléma.

12. V Judstvu tolikéž byla ruka Boží, tak že jim dal srdce jedno k výkonání rozkazu králova a kníza, podle slova Hospodínova.

13. I sešlo se do Jeruzaléma lidu mnoho, aby drželi slavnost přesnic měsíce druhého, shromáždění velmi veliké.

14. Tedy povstavše, pobohli oltáře, kteříž byli v Jeruzalémě; též i všecky oltáře, na kterýchž se kadivalo, rozborlili a vmetali do potoka Cedron.

15. Potom pak obětovali beránka velikonocního, čtrnáctého dne měsíce druhého. Kněží pak a Levitové zastyděvše se, posvětili se, a přivedli oběti do domu Hospodínova.

16. A stáli v řadu svém vedle povinnosti své podle zákona Mojžíše muže Božího, a kněží kropili krví, berouce ji z rukou Levitů.

17. Nebo mnozí byli v shromáždění, kteříž se neposvětili. Protož Levitové zabíjeli beránky velikonocní za každého nečistého, k tomu, aby jich posvětili Hospodinu.

18. Veliký zajisté díl toho lidu, množství z Efraima, Manasses, Izachara a Zabulon, neočistili se, a však jedli beránka velikonocního ho jmak * než psáno jest. Řka: modlil se Ezechiáš za ně. Řka: Dobrotivý Hospodín očistil toho, *1.M.12.9.nál.

19. Kdožkoli celým srdcem svým se ustavil, aby hledal Boha, Hospodina Boha otců svých, byt pak i očištěn nebyl vedle očisťování svatého.

20. I vyslyšel Hospodín Ezechiáš, a uzdravil lid.

21. A tak drželi synové Izraelské, kteříž byli v Jeruzalémě, slavnost přesnic za sedm dní s veselím velikým, a chválili Hospodina každého dne Levitové a kněží na nástrojích silu Hospodínovu.

22. Mluvil pak byl Ezechiáš přítivě ke všechném Levitům vyučujícím známosti pravé Hospodínova. I jedli oběti slavnosti té za sedm dní, obětuje oběti pokojné, a oslavujice Hospodina Boha otců svých.

23. Tedy sneslo se na tom všecko shromáždění, aby učinili tolikéž za druhých sedm dní. Takž slavili jiných sedm dní s radostí.

24. Nebo Ezechiáš král Judský * dal shromáždění tomu tisíc volků, a sedm tisíc ovcí. Kníza také dala shromáždění volků tisíc, a ovcí deset tisíc. A posvětilo se kněží velmi mnoho. *k.35.7.

25. A tak veselilo se všecko shromáždění Judské, i kněží a Levitové a všecko shromáždění, kteříž přišlo z Izraele, i přichozi, kteříž byli přišli z země Izraelské, i obyvatelé Judští.

26. A bylo veselé veliké v Jeruzalémě; nebo ode dnů Salomouna syna Davida, krále Izraelského, nic takového nebylo v Jeruzalémě.

27. Potom pak vstali kněží i Levitové, a dali pozehnání lidu. I vyslyšan jest hlas jejich, a přišla modlitba jejich k přibytiku svatosti Hospodínovy v nebe.

KAPITOLA 31.

Kašení modlářství. 2. Pořádání kněží a Levitů. 4. Opatření jich od lidu.

A když se to všecko dokonalo, vyšel všechen lid Izraelský, což ho koli v městech Judských, stroskali modly a posekali haje, a * pobohli vysosti a oltáře po vši zemi Judské a Beniamin, i v Efraim a Manasses, až vše dokonali. Potom navrátili se všickni synové Izraelské, jeden každý k vládařství svému do města svého. *4.M.7.5.

2. Ezechiáš pak zase zřídil třídy kněží a Levitů podle třídy jejich, jednoho každého podle povinnosti přísluhování jeho, kněží a Levitů k obětem zápalným a pokojným, aby přísluhovali, a oslavovali i chválili Hospodina v bránách vojska jeho.

3. Též i částka z statku královského dáována k oběťování zápalu, k zápalům jitřním i večerním, též k zápalům sobotním, a na novměsíce i na slavnosti výroční, jakž psáno jest v zákoně Hospodínově.

4. Prikázal také lidu přebývajícím v Jeruzalémě, dávatí díl kněžím a Levitům, aby tím ochotnější byli v zákoně Hospodínově. 5. A jakž vyšel tento rozkaz, snesli synové Izraelské mnoho prvotín obilí, mstu, oleje, ovoce

439
palmového i všech úrod polních, a desátek ze všech věcí bojny přinesli.

6. Synové také Izraelské a Judští, kteříž bydlili v městech Judských, i oni desátky z skotů a bravů, a desátky svaté, posvěcené Hospodinu Bohu svému snášeli a skládali po hromadách.

7. Třetího měsíce počali zakládati těch hromad, a měsíce sedmého dokonali.

8. Přised pak Ezechiáš s knízy, a vidouce hromady ty, dobrořečili Hospodinu a lidu jeho Izraelskému.

9. I tázal se Ezechiáš kněží a Levitů o těch hromadách.

10. Jemuž odpověděl Azariáš kněz nejvyšší z domu Sadochova, řka: Jakž počali těch * obětí přinášeti do domu Hospodínova, jedli jsme a nasyceni jsme, a ještě zůstává hojně; nebo Hospodín požehnal lidu svému, že toho tak mnoho pozůstalo. *1.V.5.9.

11. Tedy rozkázal Ezechiáš nadělati špižirni při domu Hospodínovu, i nadělali.

12. A snášeli tam věrně oběti a desátky, i věci posvěcené, a nad tím byl za správce Konaniáš Levita, a Simej bratr jeho, druhý.

13. Jechiel pak a Azariáš, Nachat a Azael, a Jerimot a Jozabad, Eliel, Izmachias, Machat a Benaiáš, příuzatí za úředníky od Konaniáše a Simej bratra jeho, podle poručení Ezechiáše krále, a Azariáše knížete domu Božího.

14. Chóre pak syn Imny Levita, vrátny brány východní, byl nad tím, což dobrovolně obětovali Bohu, aby rozděloval oběti Hospodínovy a věci svatosvaté.

15. Jemuž ku pomoci byli Eden, Mimiámin, Jesua, Semaiáš, Amariáš a Sechaniáš po městech kněžských, muži hodnověrní, aby rozdělovali bratřím svým díly, jakž velikému, tak malému.

16. (Mimo ty, kteříž z pokolení jejich byli pohlavi mužského, od tříletých a výše), každému vcházejícímu do domu Hospodínova ku povinnostem denním, podle úřadu jejich, a podle služby jich i podle třídy jejich.

17. A těm, kteříž počteni byli v rodině kněžské po čeledech otců jejich, i Levitům, ode dvadcti-

letého a výše, podle služby jich v třídách jejich,

18. Též i rodině jejich, na všechny malické jich, ženy jejich, syny jejich i dcery jejich, a všemu množství; nebo dověrné posvětili se v svatosti.

19. Synům také Aronovým kněžím v předměstích měst jejich po všech městech ti muži, kteříž zejména zaznamenání jsou, dávali díly každému pohlaví mužského z kněží i každému z rodiny Levitů.

20. A tak učil Ezechiáš ve všem Judstvu, a činil, což dobrého, přímého a pravého jest před Hospodinem Bohem svým.

21. A ve všelikém díle, kterýchkoli začal při službě domu Božím, a v zákoně i v příkazání, hledaje Boha svého, celým srdcem svým to činil, a šťastně se mu vedlo.

KAPITOLA 32.

Senacherib pyšný přitáhl do Judstva, a rouhal se Bohu, 21. zahynul, 33. a Ezechiáš umřel.

Pro těch věcích a stálém nařízení jejich, přitáhl Senacherib král Assyřský vtrhl do Judstva, a položil se proti městům brazeným, a uložil jich zdobývati sobě.

2. Vida pak Ezechiáš, že přitáhl Senacherib, a že tvář jeho obrácena jest k boji proti Jeruzalému.

3. Uradil se s knížaty a rytíři svými, aby zasypali vody studnic, kteréž byly vnc za městem. I pomáhali jemu.

4. Nebo shromáždilo se lidu množství, a zasypali všechny studnice i potok rozvodňující se u prostřed země. Fkouce: Proč přijdou vody králové Assyřští, mají najíti vody tak mnoho?

5. A posiliv se, vystavěl všecku zed zborženou, a zopravoval věže, a vnc zed drůukou. Upevnil i město Jeruzaléma, k tomu také nadělal braně velmi mnoho i pavěz.

6. Zřídil též hejtmany válečné nad lidem, a shromáždil je k sobě do ulice u brány městské, a mluvil jim přivětivě, řka:

7. Posilte se a zmužile sobě počítejte, nebojte se, ani strachujte tváří krále Assyřského, ani všeho množství, kteréž jest s ním; nebo větší jest s námi, než s ním.

*II Král. 16. 1. J. an 4. 4.

8. S ním jest * rámě člověka, s námi pak jest Hospodin Bůh náš, ku pomoci naší a k bojování za nás. I zpolehl lid na slova Ezechiáše krále Judského. * 6. 17. 57.

9. Potom poslal Senacherib král Assyřský služebníky své do Jeruzaléma, (sám pak ležel u Lachis, a všechno království jeho bylo s ním,) k Ezechiášovi králi Judskému, i ke všemu lidu Judskému, kterýž byl v Jeruzalémě, řka:

10. Takto praví Senacherib král Assyřský: V čem vy doufáte, že zůstáváte v ohradě v Jeruzalémě?

11. Zdalíž Ezechiáš nenavodí vás, aby vás zmořil hladem a žízni, pravě: Hospodin Bůh náš vytrhne nás z ruky krále Assyřského?

12. Zdalíž jest sám Ezechiáš nepobohil výsosti jeho a oltářů jeho, a prikázal Judovi a obyvatelům Jeruzalémským, řka: Před jedním oltářem klaněti se budete, a na něm kaditi.

13. Nevíte-liž, čo jsem učinil já i otcové moji všechném národu země? Zdalíž * jak mohli bohové národu a země vytrhnouti země své z ruky mé? *II Král. 16. 33.

14. Kdo byl mezi všemi bohy národu těch, kteréž jsou vyplnili otcové moji, kterýž by mohl vytrhnouti lid svůj z ruky mé? Aby pak mohl Bůh váš vytrhnouti vás z ruky mé?

15. Protož tedy necht' vás nesvodí Ezechiáš, ani vás namlouvá, aniž mu věřte. Kdýžte nemohl žádný bůh všech národu a království vytrhnouti lidu svého z ruky mé, jako i z ruky otců mých, nadtoť ovšem bohové vaši nevyrhnou vás z ruky mé.

16. Přes to ještě mluvili služebníci jeho i proti Hospodinu Bohu, i proti Ezechiášovi služebníku jeho. 17. Psal také listy, rouhaje se Hospodinu Bohu Izraelskému, a mluvve proti němu, řka: Jakož bohové národu zemských nevyrhli lidu svého z ruky mé, tak nevyrhne Bůh Ezechiášův lidu svého z ruky mé.

18. Křičeli pak hlasem velikým Židovky proti lidu Jeruzalémskému, kterýž byl na zdi, aby strach na ně pustili a předsílili je, aby tak vzali město.

19. A tak mluvili o Bohu Jeruzalémském, jako o jiných bozích národu země, dlu rukou lidských.

20. Tedy modlil se Ezechiáš král, a Izaiáš prorok syn Amosův z přičiny té, a volal k nebi.

21. I * poslal Hospodin anděla, kterýž vyhládl každého udatného i vyvodil i kniže v vojště krále Assyřského, tak že se s hantbou velikou navrátil do země své. A kdýž všel do chrámu boha svého, ti, kteříž vyšli z života jeho, zardorovali ho tam mečem. * 12. 37. 36.

22. A tak vysvobodil Hospodin Ezechiáše a obyvatel Jeruzalémské z ruky Senacheriba krále Assyřského, a z ruky všech, a provázal je vsudy vůkol.

23. Tedy mnozi přinášeli oběti Hospodinu do Jeruzaléma, ano i dary drahé Ezechiášovi králi Judskému, tak že potom vznešen jest u všech národu.

24. V těch dnech * roznemohl se Ezechiáš az k smrti, i modlil se Hospodinu. Kterýž promluvil k němu, a ukázal mu záznak. *II Král. 20. 1. 12. 39. 1.

25. Ale Ezechiáš nebyl vědčen dobrodini sobě učiněného, nebo * pozdvihno se srdce jeho. Pročež postavila proti němu prchlost, i proti Judovi a Jeruzalému. * 26. 16.

26. Ale kdýž se pokoril Ezechiáš pro to porážení srdce svého i s obyvateli Jeruzalémskými, nepřitáhl na ně prchlost Hospodinova za dně Ezechiášových.

27. Měl pak Ezechiáš bobatství a slávu velmi velikou; nebo nashrovnal sobě pokladu stříbra a zlata i kameni drahého a vonných věcí, i pavěz i všelijakých kléností.

28. A měl špižirny pro úrody obilí, mstu, oleje, i stáje pro všechna hovada a chlévy pro dobytek.

29. Města také zdělal sobě, a měl bravů a skotů množství; nebo Bůh dal jemu zboží náramně veliké.

30. Tentyž Ezechiáš zasypal tok vody Gihonu horejší, a přímo vedl jej dolů k západní straně města Davidova, a šťastně se vedlo Ezechiášovi ve všech skutcích jeho.

31. Toliko při * poselstvi knížat Babylonských poslaných k němu, aby se vypitali na záznak, kterýž se byl stal v zemi, opustil ho Bůh, aby ho zkusil, aby známé bylo všechno, co bylo v srdci jeho. * 12. 38. 1.

32. Jiné pak věci Ezechiášovy i pobožnost jeho zapsány jsou v proroctví Izaiáše proroka syna Amosova, a v knize o králích Judských a Izraelských.

33. I usnul Ezechiáš s otcí svými, a pochováli jej výše nad hroby potomků Davidových, a učinili jemu počtivist při smrti jeho všecken Juda i obyvatelé Jeruzalémští. A kraloval Manasses syn jeho místo něho.

KAPITOLA 33.

Modlářství, 10. zajetí, 19. pokání 20. i smrt Manasseova, 21. Kralování 24. i zabynutí Amona syna jeho.

Ve dvanácti letech byl Manasses, kdýž počal kralovati, a padesáté pět let kraloval v Jeruzalémě.

2. Cínil pak to, což jest zlého před očima Hospodinovými, vedle * ohavnosti těch národu, kteréž Hospodin vyhnal před syny Izraelskými. * V. M. 18. 9.

3. Nebo vzdělal zase výsosti, * kteréž byl rozbořil Ezechiáš otec jeho, a vystavěl oltáře Bálům, a vysadil háje, a klaněje se všemu vojsku nebeskému, sloužil jim. *II Král. 18. 4.

4. Vzdělal také oltáře v domě Hospodinově, o němž byl řekl * Hospodin: V Jeruzalémě bude jméno mé na věky. * V. M. 12. 5. 11. I Král. 9. 3.

5. Vzdělal, pravím, oltáře všemu vojsku nebeskému ve dvou sinitch domu Hospodinova.

6. Přesto dal provoditi syny své skrze oheň v údolí Benhinom, a šetřil času, s hadačstvím a kouzly se obíral, a nařídil zaklínáče a čarodějny, a mnoho zlého páchal před očima Hospodinovými, popouzeje ho.

7. Postavil také obraz rytý, kterýž byl udělal, v domě Božím, o kterémž byl řekl Bůh Davidovi a Salomounovi synu jeho: V domě tomto a v Jeruzalémě, kterýž jsem vyvolil ze všech pokolení Izraelských, oslavím jméno své na věky. * 7. 10.

8. Aníž více pohnu nohou lidu Izraelského z země, kterouž jsem oddělil otcům vašim, jen toliko budou-li šetřiti, aby plnili všecko to, což jsem jim prikázal všecken zákon. ustanovení a soudy skrze Mojžíše vydané.

9. Ale Manasses uvedl v blud Judské i obyvatelé Jeruzalémské, tak že činili horší věci nežli ti národové, kteréž vyplnil Hospodin před tváří svou Izraelských.

10. A ačkoli mluvil Hospodin k

Manassesovi a k lidu jeho, oni však nepozorovali. *k.24.18.

11. Pročej přivedl na ně Hospodin hejlmány vojska krále Assyrského, kteříž jali * Manasses v trní, a svázavě ho dvěma tetězy ocelivými, dovedli jej do Babylonu. *z.107.10.našl.

12. Tam pak jsa * sevrfin, modlil se Hospodin Bohu svému, a ponížoval se velmi před obličejem Boha otců svých. *z.16.7.

13. A modlil se jemu. I naklonil se k němu, a vyslyšel modlitbu jeho, a uvedl jej zase do Jeruzaléma do království jeho. Tehdy poznal Manasses, že sám Hospodin jest Bohem.

14. A potom vystavěl zed zevnitřní města Davidova k západní straně Gihonu potoku, až kudy se chodí k bráně rybné, a oběhnal Ofei, a vynnal jí velmi vysoko. Rozsádl také hejlmány vojska po všech městech hrazených v Judstvu.

15. Vymetal také bohy cizí a rytinu z domu Hospodinova, a všechny oltáře, kterýchž byl nadělal na hoře domu Hospodinova i v Jeruzalémě, a vyházel za město.

16. Opravil zase i oltář Hospodinný, a obětoval na něm oběti pokojné a dikěními, a přikázal Judským, aby sloužili Hospodinu Bohu Izraelskému.

17. A však vždy ještě lid obětoval na výsostech, ale toliko Hospodinu Bohu svému.

18. Jiné pak věci Manassesovy, i modlitba jeho k Bohu jeho, a slova proroků, kteříž mluvivali k němu ve jménu Hospodina Boha Izraelského, to vše zapsáno v * knize o králích Izraelských. *II Kr.21.1.

19. Modlitba pak jeho i to, že vyslyšán jest, a každý hřích jeho, i přestoupení jeho, i místa, na kterýchž byl postavil výsosti, a zdělal háje a rytiny, ještě prvé než se pokoril, to vše zapsáno jest v knihách Chozal.

20. I usnul Manasses s otci svými, a pochovali jej v domě jeho, a kraloval Amon syn jeho místo něho.

21. Ve dvamecítma letech * byl Amon, když počal kralovati, a dvě léta kraloval v Jeruzalémě. *II Kr.21.18.

22. I činil to, což jest zlého před očima Hospodinovýmá, tak jako byl činil Manasses otec jeho; nebo

všechném rytinám, kterýchž byl nadělal Manasses otec jeho, obětoval Amon a sloužil jim.

23. Aniž se ponížil před Hospodinem, jako se ponížil Manasses otec jeho, nýbrž on Amon mnohem více hřešil.

24. Spuntovali * se pak proti němu služebníci jeho, a zamordovali jej v domě jeho. *II Kr.21.20;21.23.

25. Tedy pobil lid země všechny ty, kteříž se byli spuntovali proti králi Amonovi, a ustanovil lid země krále Joziáša syna jeho místo něho.

KAPITOLA 34.

Náboženství obnoveno 8. i chrám. 14. Zákona Boží nalezen i žten. 28. Smlouva krále i lidu s Bohem učiněna.

V osmi letech byl Joziáš, když kralovati počal, a kraloval jedno a třidceti let v Jeruzalémě.

2. Ten * činil to, což jest pravého před očima Hospodinovýmá, chodě po cestách Davida otce svého, a neuchýlil se na pravo ani na levo. *k.28.2.

3. Léta za jistě osmého kralování svého, když ještě mládencek byl, počal hledati Boha Davida otce svého, dvanáctého pak léta počal vyvyšovati Judy a Jeruzaléma od výsosti, hájů, rytin a slitin.

4. Nebo u přítomnosti jeho * rozbíhali oltáře Bálu, i obrazy slunečné, kteříž byli na nich, zpodobil a setrel, a rozsypal po hrobách těch, kteříž jim obětovali. *II Kr.21.18.

5. Kostí * pak kněží popálil na oltářích jejich, a vyčistil Judu a Jeruzalém. *II Kr.21.20.

6. Tež i města v pokolení Manasses, Efraim a Simeon, až i Neftalim i pustiny jejich vukol.

7. A tak zkazil oltáře a háje, a rytiny stroskotal na kusy, a všechny obrazy slunečné vysekál po vsi zemi Izraelské. Potom navrátil se do Jeruzaléma.

8. Léta pak osmáctého kralování svého, když vyčistil zemi a dům Boží, poslal Safana syna Azaliášova, a Maaseiáse úředníka města, a Joacha syna Joachazova kanc-lífe, aby opravěn byl dům Hospodina Boha jeho.

9. Kteríž přišedše k Helkiášovi knězi nejvyššímu, dali peníze snem-

sené do domu Božho, kteříž byli Levitové vrátili vybrali od Manassesu a Eiraima, i ode všech ostatních Izraelských, i od všeho Judy a Beniamina, a navrátili se do Jeruzaléma.

10. Dali * je pak v ruce správce toho díla, kteříž představeni byli nad domem Hospodinovým, a ti vydávali je dělníkům, jenž dělali v domě Hospodinově, opravujice a utvrzujice jej. *II Kr.21.2;6.našl.

11. I dali tesarům a stavitelům, aby najednali kameni a tavatelům, a dříví k vazbám i k trámům domů, kteříž byli zborili králové Judští.

12. Muži pak ti věrné se měli při té práci, nad nimiž ustanoveni Jachac a Abdiáš Levitové z synů Merari, Zachariáš a Mesullam z synů Kahaat, aby s pilností přidrželi uměl hrati na nástroje muzické.

13. Ale nad nositi, i kteříž přidrželi dělníky ke všeliké práci, byli z Levitů pisari, úředníci a vrátni.

14. A když vynášeli peníze, kteříž byli sneseny do domu Hospodinova, našel Helkiáš kněz knihu zákona Hospodinova vydaného skrze Mojžíše.

15. I řekl Helkiáš k Safanovi přísafi: Knihu * zákona nalezl jsem v domě Hospodinově. I dal Helkiáš tu knihu Safanovi. *II Kr.21.24.

16. Safan pak přinesl tu knihu králi, a při tom jemu oznámil, řka: Všecko, cožkoli bylo poručeno služebníkům tvým, dělají.

17. Nebo sebravše peníze, což se jim koli natežilo v domě Hospodinově, vydal je v ruce úředníkům a dělníkům.

18. Oznámil také Safan pisar králi, řka: Knihu mi dal Helkiáš kněz. I četi v ni Safan před králem.

19. Pročej když slyšel král slova zákona, roztrhl roucho své.

20. A rozkázal král Helkiášovi, též Achikamovi synu Safanovu, a Abdonovi synu Michovu, a Satafku královskému, řka:

21. Jděte, poradte se s Hospodinem o mne i o pozůstaty lid Izraelský a Judský, z strany slov knihy této, kteráž jest nalezena; nebo veliký jest hněv Hospodinův, kterýž jest vylit na nás, proto že neostříhali otčové naši slova Hospodinova, aby činili všecko, což

22. Tedy šli, Helkiáš a kteříž byli při králi, k Chuldě prorokyni, manželce Salluma syna Tekue, syna Chasrova, strážného nad rouchem, nebo bydlila v Jeruzalémě na druhé straně, a mluvili k ní ty věci.

23. Kteráž řekla jim: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský: Povězte muži tomu, kterýž poslal vás ke mně.

24. Takto praví Hospodin: Aj, já uvedu zlé věci na toto místo a na obyvatele jeho, všechna zlofčení napsaná v * knize té, kterouž čli před králem Judským. *III Kr.26.14.našl.

25. Proto že opustili mne a kadili bohům cizím, aby mne popouzeli všemi skutky rukou svých. Z té příčiny vyvíta bude prchlivost má na toto místo, a než bude uhašena.

26. Králi pak Judskému, kterýž poslal vás, abyste se tázali Hospodina, takto povíte: Toto praví Hospodin Bůh Izraelský o slovích těch, kteráž jsi slyšel:

27. Poněvadž obměkčeno jest srdce tvé, a ponížil jsi se před tváři Boží, kdyžs slyšel slova jeho proti mistu tomuto a proti obyvatelům jeho, a ponízuje se přede mnou, roztrhl jsi roucho své, a plakals přede mnou, i já vyslyšel jsem tě, praví Hospodin.

28. Aj, já připojím tě k otčům tvým, a pochován budeš v hrobích svých v pokoji, aby * neviděly oči tvé ničeho z toho zlého, kterýž já uvedu na místo toto a na obyvatelce jeho. I oznámil králi tu řeč. *II Kr.21.22.20.

29. Tedy poslav král, shromáždil všechny starší Judské a Jeruzalémské.

30. A vstoupil král do domu Hospodinova, a všickni muži Judští i obyvatelé Jeruzalémské, kněží, Levitové a všecken lid od velikého až do maleho, i četi, aby všickni slyšeli všechna slova knihy smlouvy, kteráž byla nalezena v domě Hospodinově.

31. Potom stoje král na místě svém, učinil * smlouvu před Hospodinem, že bude následovati Hospodina, a ostříhati příkázání jeho i svědectví jeho a ustanovení jeho z celého srdce svého a ze vsi duše své, a plniti slova smlouvy té, kteráž jsou v té knize zapsána. *k.16.12.

32. I rozkázal, aby k témuž každým k obětem velikonočním pět tisíc Jeruzalémě a v Beniaminovi. I čini obyvatele Jeruzalémští podle smlouvy Boží, Boha otců svých. 33. Tehdáž také vyprázdnil Joziáš všechny ohavnosti ze všech zemí synů Izraelských, a přidržel všemu, aby sloužili Hospo^u u Bohu svému. Po všecky * * * ny jeho neodstoupili od následování Hospodina Boha otců svých. *²⁷Soú.27.

KAPITOLA 35.

Joziáš velikunoc slavil, 20. potom v válece proti králi Egypťákům zbynul.

Slavil také Joziáš v Jeruzalémě velikunoc Hospodinu, a zabili beránka velikonočního čtrnáctého dne měsíce prvního. 2. A postavil kněží v strážech jejich, utvrdil je v příslibování domu Ilospodinova. 3. I řekl Levitům, kteříž připravovali za všecken lid Izraelský věci svatej Hospodinu: Vnesťe truhlu svatostí do domu, * kterýž ustavěl Salomoun syn Davidův, král Izraelský. Nebudeť vám břemenem na ramenu. A tak rýni služte Hospodinu Bohu svému a lidu jeho Izraelskému. *¹Král.6.1.

4. A připravte se po čeledech každých svých, po třídách svých, tak jakž nařídil David král Izraelský, a podle nářzení Salomouna syna jeho. 5. A stůjte v svatyni podle rozdlu čeledi otcovských, bratři národu svého, a podle rozdělení každé čeledi otcovské Levitů. 6. A tak zabíte beránka, a posvěťte se, a připravte bratřím svým, chovájce se vedle slova Hospodinova *updaného* skrze Mojžíše. 7. Daroval * pak Joziáš všemu množství z stáda beránek a kozelců, vše k obětem velikonočním, podle toho všeho, jakž postacoval, v počtu třicet tisíců, a skotů tři tisíce, to vše z statku královskéhoho. *²k.30.24.

8. Knížata jeho také k lidu, kněžím i Levitům středě se ukázali: Helkiáš, Zachariáš a Jehiel, přední v domě Božím, dali kněžím k obětem velikonočním dva tisíce a šest set beránu a skotů tři sta. 9. Konanias pak s Semaiášem a Natanaelem bratřím svými, též Chasabiáš, Jehiel, Jojabad, přední z Levitů, darovali *jingm* Levitům

k obětem velikonočním pět tisíc beránu a skotů pět set.

10. A když připraveno bylo všechno k službě, stáli kněží na místě svém, a Levitové v třídách svých, podle rozkazu královskéhoho. 11. I zabijeli beránky velikonoční z rukou krotipl *krvi*, berouce valí z kozí.

12. Tedy oddělili zápal, aby dali lidu podle rozdělení domu čeledi otcovských, tak aby obětováno bylo Hospodinu, jakž psáno jest v knize Mojžíšově. Tolikež i s voly učinili. 13. I pekli beránky velikonoční ohněm podle obyčeje, ale jiné věci posvěcené varili v hrncích, v kotlicích a v pánevích, a rozdávali rychle všemu lidu.

14. Potom pak připravili sobě a kněžím. Nebo kněží, synové Aro-^{novi}, zápaly a tuky až do noci obětováli, protože Levitové připravili sobě i kněžím, synům Aro-^{novým}. 15. Tež i zpěváci, synové Azafovi, stáli na místě svém podle rozkazání Davidova Azafovi, Hémanovi i Jedutunovi, proroku královskému, *updaného*. Vránni také při jedné každé bráně neměli odcházeti od své povinnosti, pročť bratři jejich Levitové jim stoujili jim. *¹Psa.25.1.

16. A tak nastrojena byla všechna služba Hospodinova v ten den, v slavení hodu beránka a obětování oběti zápalné na oltáři Hospodinovu, podle rozkazání krále Joziáše. 17. I slavili synové Izraelští, což se jich našlo, hod beránka v ten čas a slavnost pěsmic za sedm dní. 18. Nebyla pak slavena * veliknoco té podobná v Izraeli ode dnů Samuele proroka, aniž kterýž král Izraelských slavl hodu beránka podobného tomu, kterýž slavil Joziáš s kněžím i Levity, i se vším lidem Judským a Izraelským, což se ho našlo, i s obyvateli Jeruzaléměskými. *²k.30.26.

19. Osmnáctého léta králování Joziášova slaven byl ten hod beránka. 20. Potom po všem, když již spravil Joziáš dům Boží, přítáhl * Nécho král Egypťský, aby bojoval proti Charkemis podle Eufratu, Joziáš pak vytáhl proti němu. *¹Král.23.29.

21. Kterýž ač poslal k němu posly, říka: Já nic nemám s tebou činiti, králi Judský. Ne proti tobě, slyš ly dnes *řádnou*, ale proti domu, kterýž se mnou bojuje, kamž mi rozkázal Bůh, abych pospíšil. Nebojt s Bohem, kterýž se mnou jest, ať té neshladi: 22. Joziáš však neodvrátil tváří své od něho, ale aby bojoval s ním, změnil oděv svůj, aniž upoziehl slov Néchoých, *poslych* z úst Božích. A tak přítáhl, aby se s ním potýkal na poli * Magcedo. *¹Král.23.30.

23. I postrelili střelci krále Joziáše. Tedy řekl služebníkům svým: Odvezte mne, neboť jsem velmi nemocen. *¹Král.23.34.

24. Takž přenesli jej služebníci jeho z toho vozu, a vložili ho na druhý vůz, kterýž měl, a dovezli jej do Jeruzaléma. I umřel a pochován jest v hrobích otců svých. I plakal všecken Jůda a Jeruzalém nad Joziášem.

25. Nařikal také i Jeremiáš nad Joziášem, a zpívali všickni zpěváci a zpěvákyně v nařikáních svých o Joziášovi až do dnešního dne, kterýž uvedl v občeje Izraeli. A ta jsou zapsána v písni Jeremiášově. *²Jer.22.10.11.

26. Jiné pak věci Joziášovy, i požádnost jeho, jakž napsáno jest v zákoně Hospodinově. 27. I skutkově jeho první i poslední, to vše zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských.

KAPITOLA 36.

Čtyř králů Judských bídně zavědění, 22. a lidu Božeho sase propukněti.

Tedy vzal lid země * Joachaza syna Joziášova, a ustanovil ho králem na místě otce jeho v Jeruzalémě. *¹Král.23.30.

2. Ve třímecítku letech byl Joachaz, když počal královati, a tři měsíce královal v Jeruzalémě. 3. Nebo vzal jej král Egypťský z Jeruzaléma, a tuložil na zemí pokutú sto centiněti stříbra a centiněti zлата.

4. A ustanovil král Egypťský Eliákima bratra jeho nad Jůdou a Jeruzalémem za krále, a proměnil mu jméno jeho, *aby sloul* Joachim. Joachaza pak bratra jeho vzal Nécho, a zavědł ho do Egypta. *¹Král.23.34.

5. V pětmecítku letech byl Joachim.

kim, když počal královati, a jednácet let královal v Jeruzalémě. A když činil to, což jest zlého před očima Hospodina Boha svého, 6. Přítáhl proti němu Nabuchodonozor král Babyonský, a svázal jej řetězy ocelivými, aby jej zavedl do Babylna. 7. Nádoby také domu Hospodinova zavezl Nabuchodonozor do Babylna, a dal je do chrámu svého v Babylně. 8. Jine pak věci Joakimovy i ohavnosti jeho, kteréž páchal, i což se našlo před ním, to vše zapsáno jest v knize o králích Izraelských a Judských. I královal * Joachim syn jeho místo něho. *¹Král.24.6.

9. V osmi letech byl Joachim, když královali počal, a královal tři měsíce a deset dní v Jeruzalémě, a činil to, což bylo zlého před očima Hospodinovýmá. 10. Potom pak po roce * poslal král Nabuchodonozor a dal ho zavěsti do Babylna s klenoty domu Hospodinova, a o ustanovil králem Sedechiáš, příbuzného jeho. Nad Jůdou a Jeruzalémem. *¹Král.24.10.12. *²Jer.22.1.

11. V jedenmectítku letech byl Sedechiáš, když počal královati, a jedenácet let královal v Jeruzalémě. 12. I činil to, což jest zlého před očima Hospodina Boha svého, a niž se pokotil před Jeremiášem prorokem *mluvicim* řeč Hospodinovu. 13. Nýbrž i Nabuchodonozorovi

králi se zprotivil, jenž ho byl přísahou zavázal skrze Boha, a zadrživ šiji svou, urputně tuložil v srdci svém, aby se nenavracoval k Hospodinu Bohu Izraelskému. 14. Ano i všecha knížata, kněží i lid v mnohá přestoupení se vydáli, podle * všech ohavností pohanských, a poškrvnili domu Hospodinova, jehož byl posvětil v Jeruzalémě. *¹M.19.9.

15. A když poslal Hospodin Bůh vstávaje a posílaje, proto že se přivětivě měl k lidu svému a k příbytku svému: 16. Posmivali se poslům Božím, a pohrdali slovy jeho, a za svůdce měli proroky jeho, až se rozpálila prchlivost Hospodinova na lid jeho, tak aby nebylo žádného uláčení.

17. I přivedl na ně krále Kaldějského, kterýž zmordoval mladence jejich, a neodpusť mládence ani panně, starci ani kmeti. Všecky dal v ruku jeho.

18. K tomu i všecky nádoby domu Božího, veliké i malé, i poklady domu Hospodinova, i poklady královské i knížat jeho, všecko zavezl do Babylonu.

19. A vypálili dům Boží, a zbořili zed Jeruzalémskou, též i všechny paláce v něm popálili, ano i všelijaké klénoty drabé v něm zkazili.

20. A což jich pozůstalo po meči, převezl do Babylonu, a byli služebníci jeho i synů jeho, dokudž nekraloval král Perský,

21. Aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, dokudž země nevykonala sobot svých, po všecky dny, pokudž byla pustá, odpočivala, až se vyplnilo sedmdesáté let.

22. Potom léta prvního Cýra krále Perského, aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa Jeremiášova, vzbudil Hospodin ducha o Cýrova krále Perského. Kterýž dal provolati po všem království svém, ano také i rozepsal, Fka:

23. Toto praví Cýrus král Perský: Všecka království země dal mi Hospodin Bůh, nebeský, a ten mi poručil, abych mu vystavěl dům v Jeruzalémě, kterýž jest v Judstvu. Kdo jest mezi vámi ze všeho lidu jeho, Hospodin Bůh jeho budž s ním, a at jde.

KNIHA EZDRÁŠOVA.

KAPITOLA 1.

Propuštění židů z Babylonu, 7. a navrácení jim nádob chrámových od Cýra.

Léta * prvního Cýra krále Perského, aby se naplnila řeč Hospodinova skrze ústa o Jeremiášova, vzbudil Hospodin ducha Cýrova krále Perského, aby dal provolati po všem království svém, ano také i rozepsal, Fka:

2. Toto praví Cýrus král Perský: Všecka království země dal mi Hospodin Bůh nebeský, a on mi poručil, abych mu vystavěl dům v Jeruzalémě, kterýž jest v Judstvu.

3. Kdc jest mezi vámi ze všeho lidu jeho, budž Bůh jeho s ním, a nechat jde do Jeruzaléma, kdež jest v Judstvu, a staví dům Boha, kterýž jest v Jeruzalémě.

4. Kdž by pak zůstal na kterémkoliv místě, kdež jest pohostinu, lidé místa toho at mu pomohou stříbrem a zlatem, statkem i hovady, mimo oběti dobrovolné k domu Božímu, kterýž jest v Jeruzalémě.

5. I povstali přední z četlých otců z pokolení Judova a Beniaminova, kněží také a Levitové i každý, čehož ducha vzbudil Bůh, aby šli k stavění domu Hospodinova, kterýž jest v Jeruzalémě.

Nabuchodonozor král Babylonský do Babylonu, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do města svého.

2. Kteržž přišli z Zorobabelem, s Jesua, s Nehemiášem, Saraiášem, Reaiášem, Mardocheem, Bilšamem, Misparem, Bigvajem, Rechumem a Baanou. Počet mužů z lidu Izraelského:

3. Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesáté dva.

4. Synů Sefatiášových tři sta sedmdesáté dva.

5. Synů Arachových sedm set sedmdesát pět.

6. Synů Pachat: Moábových, synů Jesue a Joabových dva tisíce, osm set a dvanácte.

7. Synů Elamových tisíc, dvě stě padesáté čtyři.

8. Synů Zattuových devět set čtyřiceti pět.

9. Synů Zakkai sedm set a šedesát.

10. Synů Báni šest set čtyřiceti dva.

11. Synů Bebai šest set třicet.

12. Synů Azagadových tisíc, dvě stě dvacetitma.

13. Synů Adonikamových šest set šedesát šest.

14. Synů Bigvai dva tisíce, padesát šest.

15. Synů Adimových čtyři sta padesát čtyři.

16. Synů Aterových z Ezechiasé devadesát osm.

17. Synů Bezai tři sta třicetitma.

18. Synů Jorahových sto a dvannácte.

19. Synů Chasumových dvě stě třicetitma.

20. Synů Gibbarových devadesát pět.

21. Synů Betlémských sto třicetitma.

22. Mužů Netofatských padesát šest.

23. Mužů * Anatotských sto osm setitma.

24. Synů Azmavetských čtyřicet dva.

25. Synů Kariatarimských, Kariatotských a Berotských sedm set čtyřiceti a tři.

26. Synů Ráma a Gabaa šest set jeden setitma.

27. Mužů Michmas sto dvacetitma.

28. Mužů z Beihel a Hai dvě stě třicetitma.

29. Synů z Nébo padesáté dva.

30. Synů Magbisových sto padesát šest.

31. Synů Elama druhého tisíc, dvě stě padesáté čtyři.

32. Synů Charimových tři sta dvacetitma.

33. Synů Lotových, Chadidových a Onových sedm set dvacetitma.

34. Synů Jerecho tři sta čtyřiceti pět.

35. Synů Senaa tři tisíce, šest set a třicet.

36. Kněží, synů Jedaiášových z domu Jesua, devět set sedmdesáté tři.

37. Synů Immerových, tisíc, padesáté dva.

38. Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřicet sedm.

39. Synů Charimových tisíc a sedm set.

40. Levitů, synů Jesua a Kadmie, synů Hođaviášových, sedmdesáté čtyři.

41. Zpěváků, synů Azafových, sto dvacetitma.

42. Synů vrátných, synů Sallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akkubových, synů Chatita, synů Sobai, všech sto třicet devět.

43. Neumejských, synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaot.

44. Synů Kerot, synů Siaha, synů Fádon.

45. Synů Lebana, synů Chagaba, synů Akkub.

46. Synů Chagab, synů Samlai, synů Chanana,

47. Synů Giddel, synů Gachar, synů Reala,

48. Synů Rezin, synů Nekoda, synů Gazam,

49. Synů Uza, synů Paseach, synů Resai,

50. Synů Asna, synů Meunim, synů Nefusim,

51. Synů Bakbuk, synů Chakufa, synů Charchur,

52. Synů Bazlut, synů Mechida, synů Charsa,

53. Synů Barkos, synů Sisera, synů Tamach,

54. Synů Neziach, synů Chatifa, synů * služebníků Salomounových, synů Sotai, synů Soferet, synů Feruda,

55. Synů Jaala, synů Darkon, synů Giddel,

56. Synů Sefatiášových, synů Chatit, synů Pocheret Hazebaim, synů Ami,